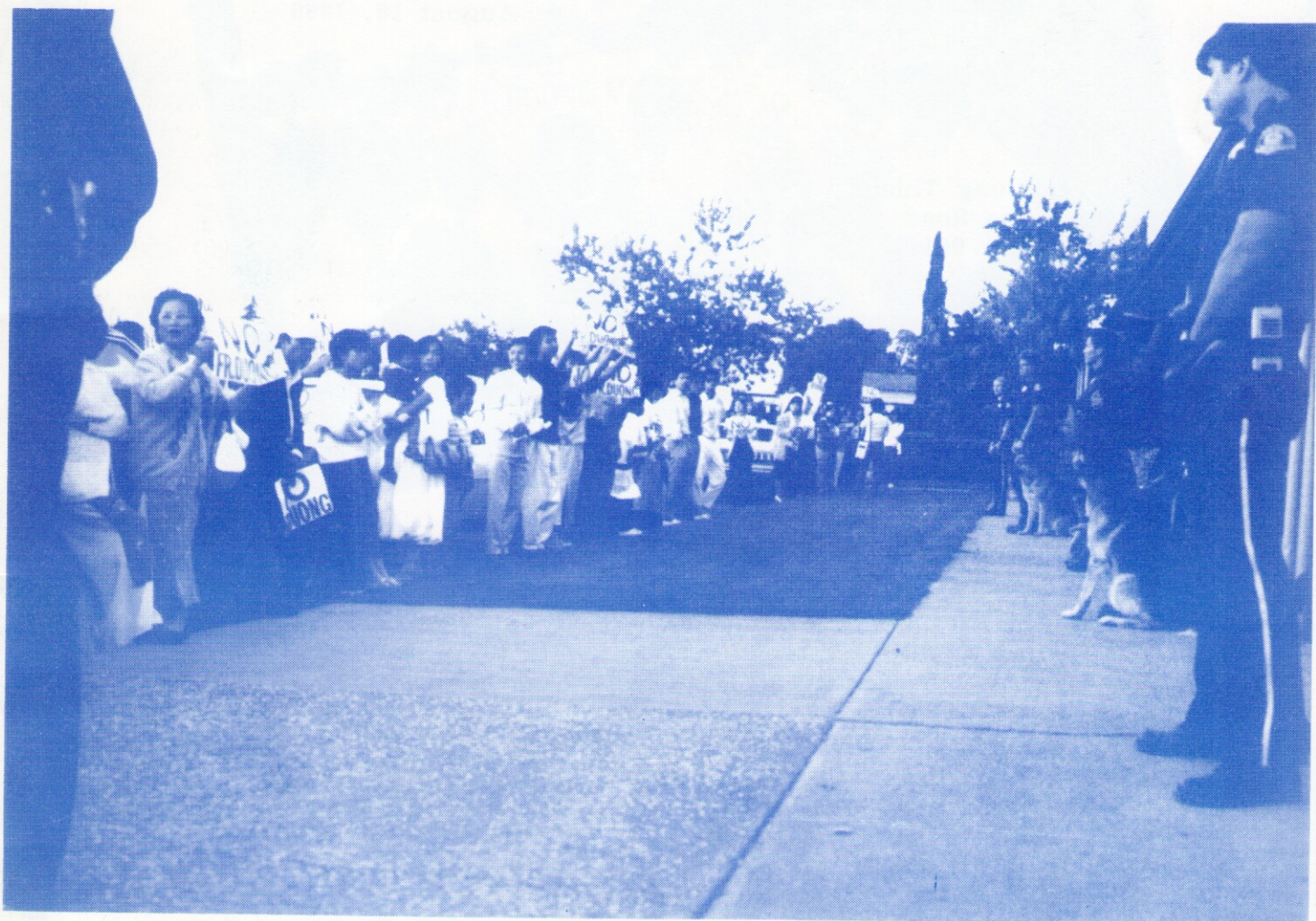

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH
TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

*Cảnh Chó Đi Trước
Đón Rước ĐỨC CHA
Trẻ Con Các Bà
Đứng Xa Mã Ngó*

*ĐỨC CHA Như Gió
Chạy Qua Cái Vù
Cảnh Sát Lu Bủ
Rước Vào Cửa Hậu.*

Đại Diện Ủy Ban:

- Ô. TRẦN AN BÀI
- Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT
- Bà NGUYỄN DUY LIÊN
- Ô. ĐỖ ĐIỆN THOẠI
- Ô. PHẠM TIẾN
- Ô. VŨ HUYNH TRƯỞNG

3339 MASSACHUSETTS AVENUE, N.W.
WASHINGTON, D. C. 20008-3687

APOSTOLIC NUNCIATURE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 3201/86/1

August 18, 1986

This No. Should Be Preferred to the Answer

Mr. Tran Cong Thien
685 Singleton Road
San Jose, CA 95111

Dear Mr. Thien:

I have received your letter of July 31, 1986, with which, on behalf of the Vietnamese Catholic Council you sent the petition of 1,454 Vietnamese Catholics addressed to the Holy Father regarding the appointment of Father Luu Dinh Duong as pastor of Our Lady Queen of the Martyrs' Mission in San Jose.

Before sending the petition to Rome, I have, in accordance with the usual practice, to ask the opinion of the Most Reverend Pierre DuMaine, Bishop of San Jose, who, as the person responsible for the whole Diocese, has to take into consideration the well being of all the various communities, as well as the availability of priests for the different assignments.

Therefore, I shall consult with the Bishop, and in the meantime I would ask you to avoid any action that might contribute to dissension or disharmony, and instead to seek ways to restore peace and unity by speaking about the matter with the Bishop or his representatives.

With my cordial regards, I am,

Sincerely yours,

Apostolic Pro-Nuncio

GIÁO DÂN TẠI HĐNVCTTĐ TẬP HỢP ĐỒNG ĐẢO ĐỂ PHẢN ĐỐI
LỄ TÂN PHONG CHO LM. DƯƠNG NGÀY 16-8-86 TẠI NHÀ THỜ
ST. MARIA GORETTI. SAN JOSE, CALIFORNIA.

Tân Phong Đồng Tế Lạ Đời
Các "CHA" Cảnh Sát Được Mời Lãm Chung
Giáo Dân Suy Xét Cho Cùng

Cả Đới Chừa Thấy Lạ Lũng Xảy Ra
Thân Quyền Cử Phẩm ĐỨC CHA
Thế Quyền Thêm Chó Đẻ Mã Hũ Dân

Đón ai mà khiếp thế này !
Cảnh binh, công lực, đứng ngay gần chèo
Đang dang sát khí lăm sao?!
Tay cầm đoản trượng nhìn vào hư vô.

THƯ ĐỨC KHÂM SỨ TÒA THÁNH TẠI HOA KỲ
PHÚC ĐÁP BAN CHẤP HÀNH
HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO

Tòa Khâm Sứ tại Hoa Kỳ
3339 Massachusetts Ave. N.W.
Washington, D.C. 20008-3687

Ngày 18 tháng 8, 1986

Mến gửi: Ông Trần Công Thiện
685 Singleton Road
San Jose, CA 95111

Ông Thiện thân mến,

Tôi đã nhận được thư đề ngày 31 tháng 7, 1986 mà ông đã gửi cho tôi nhân danh Ban Chấp Hành Họ Đạo, cùng với thỉnh nguyện của 1.454 giáo hữu Việt Nam gửi Đức Thánh Cha về việc bổ nhiệm Cha Lưu Đình Dương vào chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

Theo thông lệ, trước khi đề trình thỉnh nguyện sang La Mã, tôi phải hỏi ý kiến Đức Giám Mục Pierre DuMaine, Giám Mục San Jose vì với tư cách người chịu trách nhiệm cho toàn thể Giáo Phận, Ngài phải để ý đến quyền lợi của các cộng đồng cũng như khả năng và tư cách của các Linh mục trước khi bổ nhiệm.

Vì vậy, tôi sẽ hỏi ý với Đức Giám Mục, và trong thời gian này tôi xin quý vị nên tránh mọi hành động có thể gây chia rẽ và xáo trộn. Thay vào đó, quý vị nên cố gắng tìm phương thế mang lại sự bình an và đoàn kết bằng cách thảo luận vấn đề với Đức Giám Mục hoặc các vị đại diện của Ngài.

Thân ái,

Pio Laghi
Khâm Sứ Tòa Thánh

THƯ CỦA CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH ĐỀ TRÌNH ĐỨC KHÂM SỨ TỎA THÀNH TẠI HOA KỲ

Ngày 22 tháng 8 năm 1986

Kính gửi: Đức Tổng Giám Mục Pio Laghi
Khâm Sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ
3339 Massachusetts Ave., N.W.
Washington, D.C. 20008-3687

Trọng kính Đức Khâm Sứ,

Thay mặt Ban Chấp Hành và toàn thể giáo hữu thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, chúng con vô cùng cảm động và chân thành cảm tạ Đức Khâm Sứ đã lưu tâm đến những khó khăn của Họ Đạo chúng con.

Như Đức Khâm Sứ đã thấy 1.454 giáo hữu từ 18 tuổi trở lên ký thỉnh nguyện thư bằng tiếng Việt đề gửi sang Đức Thánh Cha. Dĩ nhiên, họ hiểu rõ những điều họ xin và nếu giáo dân dưới 18 tuổi được ký vào, con số chữ ký sẽ gấp đôi hay nhiều hơn nữa. Điều này chứng minh hai thỉnh nguyện của chúng con xuất phát từ đại đa số Cộng Đồng Giáo Hữu.

Thế nhưng, Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã cố tình không muốn nghe tiếng dân của Ngài, vẫn cứ cho rằng chỉ một số ít người phản đối việc bổ nhiệm Linh mục Lưu Đình Dường. Tòa Giám Mục đã gia tăng áp lực bằng cách cấm các Linh mục Việt Nam dâng Thánh Lễ tại tư gia và khóa luôn cửa Nhà Tam tại Trung Tâm Họ Đạo để giáo dân không được rước Mình Thánh Chúa, và tất cả các phép Bí tích cũng không được phép cử hành tại đây.

Riêng Linh mục Lưu Đình Dường cố tìm cách tạo cho Đức Giám Mục một hình ảnh sai lạc là Ngài có đông giáo hữu ủng hộ. Ngày 9 tháng 8, 1986, Cha Dường đã bãi bỏ Thánh Lễ các nơi và mời mọi người đến tham dự "Thánh Lễ Hòa Giải" tại Nhà Thờ Chánh Tòa St. Patrick, với mục đích dùng hình ảnh nhiều người tham dự để phô trương với công luận. Vì không muốn bị Cha Dường lợi dụng, trên 2.000 giáo hữu đã đến nhà thờ và đưa cao dấu hiệu "KHÔNG CHẤP NHẬN CHA DƯƠNG" trước khi Thánh Lễ bắt đầu. Cha Sở Nhà Thờ Chánh Tòa phải huy bỏ buổi lễ và giáo hữu ra về trong trật tự. Số giáo hữu đến ủng hộ Cha Dường ngày hôm ấy ước lượng 150 người.

Sau buổi lễ hôm đó, chúng con nghĩ rằng Đức Giám Mục đã thấy sự thật và để tạo cho Ngài một bầu không khí thuận tiện cho sự hòa giải, Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình đã gửi Đức Giám Mục một bức tâm thư bày tỏ tinh thần xây dựng và thông báo quyết định tạm ngưng việc vác Thánh Giá hằng ngày trước Nhà Thờ Chánh Tòa và mang xuống tất cả các biểu ngữ tại Trung Tâm Họ Đạo. Ban Chấp Hành và Ủy Ban sẵn sàng góp ý với Tòa Giám Mục trong việc tìm giải pháp nhưng chúng con không được Tòa Giám Mục hồi âm. Mặc dầu giáo hữu đã bày tỏ lập trường rõ rệt đối với Linh mục Lưu Đình Dường, Đức Giám Mục vẫn quyết định tổ chức Lễ Tân Phong vào chiều thứ Bảy ngày 16 tháng 8, 1986 tại nhà thờ St. Maria Goretti.

Đáp lại lời mời của Tòa Giám Mục, giáo dân đã kéo đến tham dự Lễ Tân Phong nhưng mọi người đã thất vọng vì Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã mang đến 70 Canh sát sắc phục và 10 còn cho sẵn vào trong và ngoài nhà thờ để ngăn chặn giáo dân. Canh sát đã khám xét từng người một cách chậm chạp để hạn chế số giáo dân được vào nhà thờ mặc dầu còn nhiều ghế trống bên trong. Gần 2.000 giáo dân không được vào nhà thờ đã trở nên phẫn nộ. Canh sát đã đàn áp và bắt giữ một thanh niên và một thiếu nữ làm con tin, để Đức Giám Mục được ra về bình an.

Theo lời tường thuật của phóng viên nhật báo San Jose Mercury News có mặt tại buổi lễ, trong nhà thờ có 250 giáo hữu ủng hộ, 300 giáo hữu phản đối, và bên ngoài trên 1.000 giáo dân phản nộ phản đối. Lễ Tân Phong được cử hành trong cảnh ồn ào đến độ vị Chủ tế cũng không nghe được lời mình đọc. Nhiều người cho rằng Lễ Tân Phong không có giá trị và có thể so sánh như là một đám cưới không có sự ưng thuận của cô dâu.

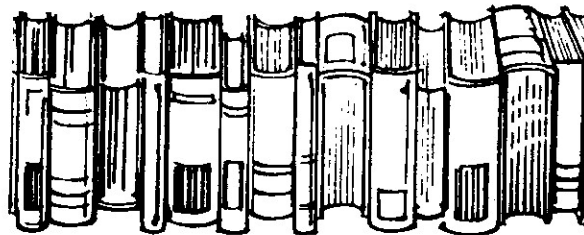
Kính thưa Đức Khâm Sứ,

Hai thỉnh nguyện của Cộng Đồng chúng con xuất phát từ đại đa số giáo dân, thế nhưng Đức Cha DuMaine vẫn cố thành kiến là tất cả đều do các Ông Trần Công Thiên và Trần An Bài xúi giục. Vì vậy, Đức Cha DuMaine đã ra Va Tuyệt Thông đối với hai người lãnh đạo này. Nhiều người cho đó là một hành động tra thù. Chúng con vui lòng lãnh nhận như là một hy sinh cho Cộng Đồng. Chúng con tin tưởng vào sự phán xét công minh của vị thẩm phán tối cao: Thiên Chúa. Chúng con xin đính kèm theo đây những hình ảnh trung thực của các cảnh biến động vừa qua, đã gây tổn thương cho Giáo Hội. Các tôn giáo bạn trong Cộng Đồng Việt Nam rất thắc mắc về thái độ của Đức Giám Mục DuMaine đối với dân của Ngài.

Kính xin Đức Khâm Sứ cầu nguyện cho Cộng Đồng chúng con và Họ Đạo chúng con. Xin Chúa ban mọi phúc lành cho Đức Khâm Sứ.

Trân trọng kính chào Đức Khâm Sứ,

TM Ban Chấp Hành
Giuse Trần Công Thiên,
Chủ tịch

Ở ĐÂU CÓ ÁP BỨC BẤT CÔNG, Ở ĐÓ KHÔNG CÓ HÒA BÌNH

LỜI TUYÊN BỐ CỦA TIỀN SĨ TRẦN AN BÀI TRONG CUỘC HỌP BÁO NGÀY 18/8/86 TẠI HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THANH TỬ ĐẠO

1/ VỀ BUỔI LỄ TÂN PHONG LM LƯU ĐÌNH DƯƠNG VÀO CHỨC VỤ CHÁNH XỨ HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THANH TỬ ĐẠO

Kể từ khi nhận được tin Đức Cha DuMaine bổ nhiệm Lm. Lưu Đình Dương vào chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo, Ban Chấp Hành và các Hội Đoàn lớn của Họ Đạo đã thỉnh cầu Đức Cha xét lại lệnh bổ nhiệm này.

Đầu vậy, ngày 21-7-86, Lm. Lưu Đình Dương nhất định về Họ Đạo với sự hậu thuẫn của Tòa Giám Mục và 1 lực lượng cảnh sát hùng hậu, nhưng cả 2 lần về, Cha Dương đều bị giao dân xua đuổi một cách rất nhục nhã.

Ngày 9-8-86, Cha Dương ngụy tạo 1 Thanh Lê lấy tên là Thanh Lê Hòa Giải, nhưng dụng ý là để ra mắt Phong Trao Báo Vệ Đức Tịn và lấy hình ảnh số đông các giáo dân đến dự lễ để trình bày sai lạc cho Đức Cha DuMaine như là khối đông giáo dân thâm lắng ủng hộ lập trường Đức Cha, nhưng âm mưu này bị hầu hết các giáo dân hiện diện khoảng 2,000 người bỏ gậy ngay trước khi buổi lễ bắt đầu.

Tuy nhiên, Đức Cha DuMaine vẫn tiếp tục bị đầu độc bởi những bả cáo sai lạc, nên Ngài không huy bỏ lễ tân phong Cha Dương vào chiều 16-8-86.

Đây là một cuộc tân phong khác thường trong lịch sử Giáo Hội Công Giáo.

Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã đến nhà thờ len lút với hàng trăm cảnh sát vô trang và chó săn bao quanh. Trong nhà thờ, cảnh sát và chó dung bao quanh và quay lưng về cung thánh. Đức Giám Mục với và tân phong Tân Chánh Xứ giữa tiếng la ó tây chạy của giáo dân. Ngoài nhà thờ cảnh sát đàn áp giáo dân và ngăn cản không cho vào mặc dù còn rất nhiều hàng ghế trống.

Một triết gia đã nói: "Công lý không dựa vào quyền lực thì Công lý sẽ bắt lụy, và quyền lực không đi đôi với Công lý thì quyền lực sẽ trở nên tàn bạo".

Hiển nhiên Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã không cai trị chúng tôi bằng tình yêu và công bằng thì Ngài cũng sẽ không nhận được tình yêu và sự ủng hộ của chúng tôi và kết cuộc Ngài phải dùng đến quyền lực cảnh sát tàn bạo để đàn áp trên 2,000 giáo dân vô tội để bao vệ các quyết định và nghi thức tôn giáo của Ngài.

Sự liên kết giữa Họ Đạo và Cha Sở được Giáo Hội vì nhu cuộc tình duyên giữa vợ chồng. Mục đích của lễ tân phong nhằm kết hợp tình yêu giữa Lm. Chánh Xứ và con chiên. Nhưng khi Đức Giám Mục hỏi vị Chánh Xứ có thương yêu Họ Đạo không thì Chánh Xứ trả lời có thương vì vâng lời Đức Cha và khi Đức Giám Mục hỏi Họ Đạo có thương vị Chánh Xứ không thì 300 giáo dân ở trong nhà thờ và 2,000 giáo dân ngoài nhà thờ đều lớn tiếng trả lời KHÔNG.

Như vậy, cuộc tân phong này hoàn toàn vô nghĩa.

2/ HOẠT ĐỘNG CỦA ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH CHO 2 THỈNH NGUYỆN CỦA HỌ ĐẠO:

Cách đây hơn 1 tháng, các giáo dân Họ Đạo đã thành lập Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình với sự khích lệ của toàn thể Ban Chấp Hành và các Đoàn Thể lớn của Họ Đạo nhằm đẩy mạnh 2 thỉnh nguyện thành lập Giáo Xứ và thu hồi lệnh bổ nhiệm Cha Dương.

Tính đến ngày hôm nay, tất cả giáo dân Họ Đạo, cũng như Tòa Giám Mục và số người ủng hộ Đức Giám Mục đều phải công nhận rằng nguyện vọng thứ nhất xin thành lập Giáo Xứ cho người Việt Nam là cần thiết. Vấn đề chỉ là khi nào thuận tiện để Tòa Giám Mục công bố mã thôi.

Về nguyện vọng thứ hai, Ủy Ban chúng tôi đã thành công nói lên cho mọi người thấy rõ cuộc ép duyên nghịch thường do Đức Cha DuMaine sắp xếp và thái độ li'lợm khó hiểu của Lm. Dương.

Do đó, hai thỉnh nguyện trên kê như đã được Ủy Ban hoàn thành. Cả cuộc đời và sự nghiệp của Đức Cha DuMaine sẽ bị trôi buộc vào quyết định của 2 thỉnh nguyện này. Rồi đây lịch sử sẽ phê phán một cấp lãnh đạo Giáo Hội đã say mê quyền hành và bắt chấp lòng dân.

3/ VỀ VẤN ĐỀ PHÁT VÀ TUYẾT THÔNG ÔNG TRẦN CÔNG THIÊN VÀ ÔNG TRẦN AN BÀI:

Tòa Giám Mục đã ra văn thứ đệ ngày 15-8-86 hăm dọa sẽ rút phép thông công Ông Trần Công Thiên và cả nhân tôi vào ngày 16-8-86 nếu chúng tôi không công khai yêu cầu giáo dân ủng hộ lập trường của Đức Cha DuMaine.

Văn thứ của Tòa Giám Mục phạm phải 2 lỗi lầm:

a/ Việc công bố quyết định rút phép thông công trước ngày quyết định có hiệu lực rõ ràng chỉ nhằm phi bang và hăm dọa nhưng đại diện của giao dân.

b/ Hai thỉnh nguyện chính đang xin thành lập giao xu và huy lệnh bỏ nhiệm Cha Duong la của đại đa số giao dân, chúng tôi chỉ làm những điều giao dân yêu cầu. Tòa Giám Mục cao bước Ông Trần Công Thiên và chúng tôi hướng dẫn sai lạc giao dân. Đây là một sự phi bang và khinh thường kiến thức của đại số giao dân Ho Đạo. Tòa Giám Mục sẽ còn phải chịu nhiều sự chống đối của giao dân về nhận xét sai lầm này.

QUYẾT ĐỊNH

Sau khi phân tích các hoạt động và thành quả kể trên, Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình thay mặt cho Ho Đạo long trọng công bố các quyết định sau đây:

1. Yêu cầu ĐGM DUMAINE cư xử với giao dân bằng tình thương hơn là sức mạnh của Cảnh Sát. Vì sử dụng sức mạnh của chính quyền đối với giao dân chỉ tạo nên hận thù và làm ô danh Giáo Hội Công Giáo.

2. Yêu cầu ĐGM DUMAINE công bố càng sớm càng tốt việc thành lập Giao Xu The Nhân cho giao hữu VN tại San Jose.

3. Họ đạo không bao giờ chấp nhận Cha DUONG làm chánh xứ Ho Đạo, bắt cứ khi nào LM DUONG đặt chân vào Ho Đạo này là tức khắc sẽ bị giao dân đuổi ra ngay.

4. Trong thời gian Ho Đạo bị cầm tù hành các phép bị tịch, các giao dân sẽ tạm thời hoặc tham dự các thánh lễ VN do các LM VN cư hành, nhưng không phải là Cha DUONG, hoặc tham dự thánh lễ tại các giao xứ Mỹ.

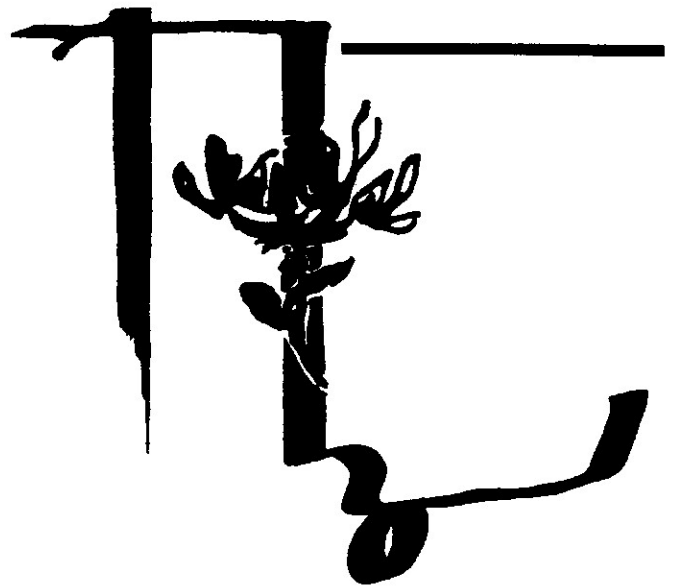
5. Nhưng dù tham dự thánh lễ ở đâu, các giao dân VN cũng sẽ không bỏ tiền trong nhà thờ, mà sẽ để dành tiền để đóng góp cho giao xứ VN sau này.

6. Giao dân sẽ dùng một cây thánh giá tại khuôn viên Ho Đạo để nhớ nhưng ngày không có thánh lễ do lệnh cấm của Đức Cha DUMAINE.

7. Ban Chấp Hành Ho Đạo tiếp tục đại diện giao dân sử dụng cơ sở Ho Đạo cho các mục đích tôn giáo, xã hội, văn hóa cũng như mục đích bảo tồn cơ sở này.

8. Theo thỏa ước vọng của Tòa Giám Mục San Jose và cũng theo lời đề nghị khẩn thiết của ĐGM GIACOBÉ HUYNH VAN CUA và LM NGUYEN VAN TINH, và sau hết cũng để tôn thiên chi hóa giải một lần nữa, Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình quyết định bình thường hóa mọi sinh hoạt Ho Đạo, trong những ngày tới, Ủy Ban đặt trọng tâm vào việc cầu nguyện, hòa giải trong khi chờ đợi Tòa Giám Mục cứu xét hai thỉnh nguyện chính đang của giao dân.

Làm tại SAN JOSE, ngày 16 tháng 8 năm 1986

LỄ TÂN PHONG KỶ LẠ

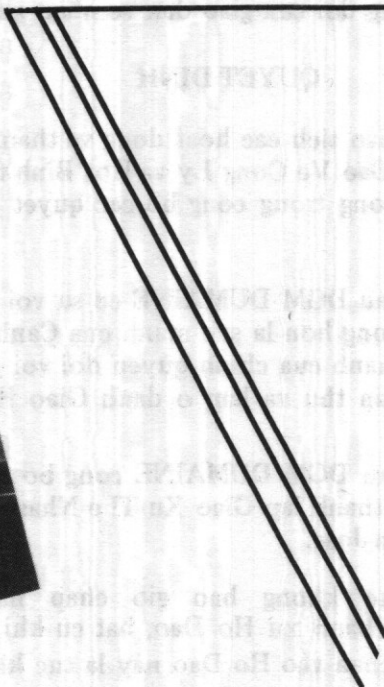
Tân Phong ma thay núc cuoi,
bay mươi Cảnh sát, Ông ơi, chua tung!
Lại thêm dân cho "oai hùng"
Nhe rang, ha mồm tron trung chung toi.
Thôi thương Ông đen khỏi khỏi,
Vào ngay công chánh, người người hoan hô.
Dung chân, tham hỏi nhỏ to,
Hỏi Đồng Giao Xu chạy có tit mù.
Dang này Ông đen vu vu,
Cứ như chạy giặc biên khu nam nào.
Mặc dân nó khóc, nó gào,
Nhu dụi, nhu diếc Ông lao vào phong.
Thần nhiên chủ lễ tân phong,
Chang cần hỏi ý, hỏi lòng giao dân.
Lễ nghi Ông hát, Ông ngân,
Micro Ông át tiếng dân gian hơn.
Lại còn cầm cảnh thiết hơn:
"Hiện ngang Cảnh sát... lên còn kham người!"
Tu chân cho đen ... lung dôi,
Nan, xoa, ro, bop, giới ơi, máu trao!
Mấy mươi cảnh sát làm rạo,
Ông thuê, Ông muốn hỏi nào, ai hay?
Lệnh riêng to nhỏ Ông bay:
"Công cho bang được vai tay "Chot cui".
Đè rồi thương lương tới lui,
Se tha, nếu lúc Ông hỏi bang an!
Cao sang xe ngựa nghênh ngang,
Sao đi đối chác với hàng thư dân?!Mấy ngàn cái miệng ngoài sân,
Mặc cho cảnh sát - ban dân - dập vui!
Ồ hay, kính thanh dầu rồi?
Mọt con chiến lạc, Chúa ngồi khóc than.
Chu chiến thương mền con chiến,
Cớ sao xưa họ đạo diện với thu?
Tram nam trong cõi ... nhà tu,
Kiếp sau phân xét, thiên thu xut - sui!
Nghỉ người mà ngán cho người,
Tiếng vinh, tiếng nhục dôi dôi sự xanh!

17-8-86

LÊ THI NHƯ HOA

Dẫu là một chú bé con
 Đi vào xem lễ cũng còn không yên
 Rõ lưng, nấn bụng, hỏi tên
 Vuốt trên, rờ dưới, sờ lên khắp người.

ĐỨC CHA, ngài hỏi ĐỨC CHA
 Giáo dân ra hết cả tòa trống tròn
 Hôm nào tưởng bôn ngàn hồn Đức Cha
 Sự thật đã được phôi ra hồn Đức Cha
 Sao ngài ngaoan cô để mà tấn phong

LỜI TUYÊN BỐ CỦA GS TRẦN CÔNG THIÊN,
CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH
TRONG BUỔI HỌP BÁO NGÀY 18-8-1986
TẠI HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THANH
TỬ ĐẠO

Kính thưa Quý Vị,

Thay mặt Ban Chấp Hành Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, chúng tôi hân hoan chào Mừng Quý Vị và cảm tạ Quý Vị đã đáp lại lời mời của chúng tôi, đến tham dự buổi họp báo này. Chúng tôi muốn chuyển đến Quý Vị một số tin tức quan trọng, giúp Quý Vị hiểu rõ tình trạng của chúng tôi hơn để Quý Vị có thể thực thi nhiệm vụ của Quý Vị một cách hoàn hảo trong vai trò của báo chí và có quan truyền thông đối với công luận.

1) Ban Chấp Hành chúng tôi là một cơ cấu do người Công Giáo Việt-Nam trong Giáo Phận San Jose bầu, theo thể thức đầu phiếu trực tiếp và kín, để đại diện cho Công Đồng Giáo Hữu. Ban Chấp Hành đã làm việc sát cánh với các Linh mục đặc trách Công Đồng trong mọi hoạt động về mục vụ cũng như văn hóa từ ngày Công Đồng được thành lập. Ban Chấp Hành và giáo hữu đã tạo ra Họ Đạo này. Họ Đạo không thể trưởng tồn nếu không có sự tham gia và yểm trợ của Ban Chấp Hành. Ban Chấp Hành và Họ Đạo đã và đang làm việc một cách gắn bó như là một tổ chức. Vì vậy, Ban Chấp Hành không thể tách rời khỏi Họ Đạo và có câu này không thể bị giải tán nếu không có sự đồng ý của Đại Hội Giáo Dân.

2) Ngày 21 tháng 7, 1986, vì giáo dân Họ Đạo không chấp nhận Linh mục Lưu Đình Dương làm tân Chánh Xứ của họ, Linh mục Tổng Quản Giáo Phận đã bắt buộc hai Cha Phụ tá phải rời khỏi Trung Tâm Họ Đạo. Trước tình trạng không có Linh mục điều hành và thể theo lời yêu cầu của giáo dân, Ban Chấp Hành đã đứng ra lãnh trách nhiệm coi sóc cơ sở Họ Đạo.

Cách đây năm, hưởng ứng lời kêu gọi của Ban Chấp Hành, người Công Giáo Việt-Nam trong Giáo Phận San Jose đã đóng góp tiền bạc để tạo mai cơ sở hiện hữu của Họ Đạo và họ trả tiền vay mượn hàng tháng cho Tòa Giám Mục một cách đều đặn. Vì chúng tôi là một tổ chức Công Giáo, chúng tôi phải nhờ Tòa Giám Mục đứng tên bắt đầu san này. Trên thực tế, Công Đồng Công Giáo Việt Nam là sở hữu chủ thực sự và chúng tôi sử dụng cơ sở này trong 5 năm qua trong các hoạt động tôn giáo, xã hội, văn hóa và giáo dục của người Công Giáo Việt Nam đã đóng góp để tạo mai và duy trì tại san này. Mục đích của việc đóng góp rất rõ ràng. Do đó, họ không thể

bị cầm đoán không cho sử dụng với bất cứ vi lý do gì.
3) Tuần qua, Công Đồng Công Giáo chúng tôi được Tòa Giám Mục mời đến tham dự buổi lễ tân phòng Linh mục Lưu Đình Dương được tổ chức tại nhà thờ St. Maria Goretti vào hôm thứ Bảy 16 tháng 8, lúc 7:15 chiều. Giáo hữu Họ Đạo cảm thấy họ có bổn phận đến tham dự để trả lời một câu hỏi quan trọng của Đức Giám Mục trong nghi thức tân phòng. Chúng con có chấp nhận và hỗ trợ cho Cha Chính Xứ mới của chúng con không? Tuy nhiên, chúng tôi hết sức ngạc nhiên khi thấy 70 Cảnh sát sắc phục và một chuc con chó săn được mang tới bên trong và bên ngoài thánh đường Maria Goretti để can trở không cho lời 2.000 giáo dân của Họ Đạo được vào thánh đường trong khi bên trong còn nhiều ghế trống. Chúng tôi phản đối hành động xâm phạm tự do tôn giáo.

4) Mười Cảnh sát đứng tại cửa nhà thờ để khám xét dân chúng trước khi cho vào nhà thờ. Họ dành ưu tiên cho những người ủng hộ Đức Giám Mục bằng cách nhìn mặt hiệu của nhóm người này và khám xét rất kỹ những người khác. Vì sự khám xét chậm chạp này, chỉ một số nhỏ giáo dân được vào trong nhà thờ. Đó là lý do khiến đám đông bên ngoài nổi giận. Chúng tôi phản đối hành động kỳ thị của Cảnh sát. Cảnh sát đã cò tình hành hung và bắt giữ hai giáo dân chống đối. Đám đông được Cảnh sát cho biết là hai người bạn của họ sẽ được trả tự do nếu Đức Giám Mục được ra về bình yên. Chúng tôi phản đối biện pháp bắt giữ con tin và dùng lực lượng Cảnh sát để đàn áp giáo dân. Chúng tôi được biết rằng Sở Cảnh sát đã dự trữ một ngân khoản 22.000 mỹ kim cho cuộc hành quân đặc biệt này. Với tư cách là những người đóng thuế và giáo hữu của Giáo Phận, chúng tôi phản đối việc lạm dụng công quỹ như thế này.

5) Việc tân phòng Linh mục Dương hoàn toàn đi ngược lại ý muốn của Công Đồng giáo hữu. Sự chống đối của lời 300 người bên trong nhà thờ và 2.000 người bên ngoài thánh đường chứng minh sự vô hiệu của lễ tân phòng. Chúng tôi xem việc tân phòng này như là một cuộc hôn nhân không có sự ưng thuận của cô dâu.

Đại diện Công Đồng Giáo Hữu, chúng tôi cực lực phản đối chính sách độc tài và áp bức của Đức Giám Mục DuMaine. Chúng tôi đang to thiên chỉ bằng cách xuống thang các hành động chống đối, bởi vì thỉnh nguyện thư của 1.454 giáo hữu Họ Đạo đã đến tay Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II. Chúng tôi xin Tòa Thánh mở ngay cuộc điều tra về vụ này để tái lập Công-Lý và Hòa-Bình cho Công Đồng Công-Giao chúng tôi.

THƯ NGỎ GỎI LM DƯƠNG

San Jose, ngày 17-8-86

Thưa Cha,

Hôm nay con ngồi viết cho Cha bức thư này mà trong lòng vẫn còn những bồi hồi, sôi nổi của ngày hôm qua, ngày ĐGM Pierre DuMaine tân phong Cha làm Tân Chánh Xứ Họ Đạo NVCTTD.

Thưa Cha,

Vốn là một giáo dân thâm lặng và dễ tính, cho nên thoạt tiên con đã cảm thấy một chút khó chịu khi UBBVCL và HB khởi đầu cuộc chiêm giữ và ngăn cản không cho Cha về Họ Đạo sau khi Cha Tịnh đã rời khỏi. Con thì vẫn cho rằng Cha

nào cũng là cha, cũng phụng thờ một đấng Thiên Chúa, có sao lại phân biệt, chống đối với thánh nguyên này kia? Tuy nhiên, để có được sự nhận định đúng đắn, kỹ càng cả hai phía, con đã cố gắng giữ một thái độ thật vô tư, khách quan ngay từ đầu.

Thê rồi, những sự kiện liên tiếp xảy ra trong những tuần lễ qua đã dần dà xoai mòn tận gốc rễ cái tư thế tự cho là đúng giữa của con. Con đã ngã về phía "chống đối" từ lúc nào mà không hay. Thì ra sự thật một lúc nào đó sẽ phơi bày ra trước ánh sáng và chân lý thì không cần mời gọi, những kẻ thiện tâm sẽ tự động tìm đến. Và con không những chỉ tìm đến mà còn thật sự quyết định đứng hẳn vào khối giáo dân thuận thành này nhất là kể từ sau biên cô xảy ra ngày hôm qua.

Thưa Cha,

Chúng con, ngày hôm qua, đã tề tựu đông đủ để chỉ nài xin, như từ lâu nay đã nài nỉ, khẩn cầu xin ĐGM những thánh nguyên thật chính đáng và hợp với Giáo Luật. Thê mà ĐGM đã tiếp đãi chúng con một cách thật tui nhục.

Con thật không ngờ, phải, vì đây là lần đầu tiên một ĐGM đã dùng, thay vì tình thương và lòng nhân ái, một lực lượng đồng dao canh sát, chuyên viên đàn áp biểu tình, với dùi cui và ngay cả chó dữ để đối phó với chúng con, những giáo dân chân thật và có thể đi ăn xin chút lòng thương của ĐGM. Cơn tề hờn nưả là trong nhà thờ, cho cả canh sát được dùng để ăn nưả ngay trước bàn thánh. ĐGM trả lời thê nào về việc ngăn cản canh sát và chó, một thê lực trấn tặc để làm ô uế chốn linh thiêng, thờ phượng chúa trong khi Ngài cử kết tội chúng con là phá đám không cho làm lễ?

Thưa Cha,

Cha nghĩ thê nào? Cha có đau xót nhìn đám giáo dân đông bao của Cha bị khinh thị, đối xử một cách nhục nhã như vậy không? Riêng con, con nghĩ rằng, chỉ cần một chút lương tâm tối thiểu của người VN, ai cũng phải thấy tôn trọng đến từ ái danh dự của dân tộc mình.

Vậy mà, mặc cho sự chống đối mãnh liệt của hàng trăm giáo dân trong nhà thờ, cũng như hàng ngàn người khác ở ngoài sân, chung quanh giáo đường, ĐGM vẫn thản nhiên bùng tại, bịt mắt cố làm cho xong buổi lễ tân phong cho cha. Không hiểu lúc đó cha có thấy ĐGM và cha đã xuống kính trong tiếng NO, NO không dứt của hàng trăm giáo dân phân nộ bên dưới? Hay cha có nhớ cha đã đứng lễ trước một hàng rào canh sát và cho cách ngăn với giáo dân dưới kia không?

Vậy thì tân phong để làm gì, thưa Cha? Cha có còn thấy hạnh diện được làm Chánh xứ của đám giáo dân chôi bỏ Cha không?

Con nhớ cha đã tuyên bố với báo chí rằng "Cha yêu mến Chúa, Cha thương yêu giáo dân và thích được phụng sứ giáo dân" (San Jose Mercury News 16/8/86). Vậy thì Cha đã phục vụ, giúp ích gì cho giáo dân? Hay chỉ chuốc lấy sự phân uất, chống đối của những giáo dân này?

Thưa Cha,

Sự kiện, con nhận mạnh ở đây là sự kiện, ĐGM làm lễ tân phong cho Cha bất chấp sự chống đối, bất tín nhiệm của giáo dân đã khiến cho con không thể không liên tưởng đến sự cuồng chiếm, bức tử VNCH vào năm 1975 của bọn CS. Sau đó kết quả như thê nào thì chắc cha đã rõ "cả cái cột đèn cũng muốn bỏ đi"!

Thưa Cha,

Bình pháp ngày xưa đã nói: "Chiếm thành thì dễ, nhưng giữ được thành mới gian nan". Bây giờ đối với ĐGM, Cha đã được tân phong, kê như cha đã chiếm được thành. Nhưng liệu Cha có giữ được thành?

Kính Cha
Một giáo dân

THANH TÂM.

RẮN ĐẦU, PHẢN ĐỘNG

(Nhái thơ của Cụ Lê Quý Đôn)

Chẳng phải trâm anh, đúng giống nhà

Rắn đầu, phản bội chẳng ai tha.

Gạt thầy, đối bạn vui lòng mẹ, (1)

Nay cúi, mai lườn đặc ý cha.

Từ khi dẻ nhỏ bêu gương xấu

Lưu xứ ngàn năm tiếng nô gia.

HOÀNG THỐNG

Chú thích:

(1) Soeur N. bệnh Cha D. như Mẹ bệnh con.

LỄ TÂN PHONG LINH MỤC CHÁNH XỨ

LY KỶ NHẤT TRONG LỊCH SỬ GIÁO HỘI.

Đặc Phái Viên TƯỜNG LIÊU

Ngày 16 tháng 8 năm 1986 là một ngày thật trọng đại đối với Linh mục Lưu Đình Dũng. Ngài được Đức Giám Mục Pierre DuMaine tân phong chức Chánh Xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, thuộc Giáo Phận San Jose. Tin này được loan báo trước đó cả tháng trong Giáo Phận nói riêng và toàn thế giới nói chung.

3 giờ chiều hôm đó, người ta đã thấy sân Giáo đường St. Maria Goretti lố nhố những người, biểu ngữ, búa, kim, băng chân đường, chó săn, cảnh sát với dùi cui và đầy đủ súng ống để sửa soạn chu đáo cho ngày đại lễ này.

Khoảng 5 giờ 30, phóng viên của các báo chí, các đại truyền thanh, truyền hình cùng tề tựu rất đông đảo. Số người tham dự càng lúc càng đông. Lực lượng cảnh sát và chó săn cũng được tăng theo.

Đến 6 giờ thì số giáo dân tham dự đã ngoài 1.500 người. Mọi người còn ở ngoài sân Thánh Đường. Thật ồn ào và náo nhiệt. Nhưng ai cũng nhận thấy họ chia ra làm hai phe rõ rệt. Những khuôn mặt hồng hào của đám đông khoảng 1.300 là phe của giáo dân Họ Đạo. Họ hồng hào, vui tươi, phải chăng vì sắp được đón nhận Cha Chánh Sở họ LƯU? Họ có khoảng 15 biểu ngữ được căng ra kín cả sân cỏ cuối Thánh Đường. Ý chính của những biểu ngữ này là xin Đức Giám Mục Pierre DuMaine lắng nghe tiếng nói của con chiên hiến hòa. Xin một Giáo Xứ Thế Nhân và xin Ngài rút lại việc tân phong Cha Duong làm Chánh Xứ. Nhóm thứ hai có khoảng 250 người, mặt mày mặt này xanh như tàu lá chuối, mặt thì lấm la lấm lét, ít nói ít cười, đứng nép sau lùm cây nhà Cha Sở. Đó là phe của Đức Giám Mục. Họ có 3 biểu ngữ đã được căng sẵn ở cuối Thánh Đường. Để đón mừng Đức Giám Mục và Cha Duong.

6 giờ 30, những ánh nắng yếu ớt của buổi chiều sắp vào Thu hắt nhẹ vào những kiềng xe đã ít bị phản chiếu lại, vì hầu hết những xe hơi đậu trong khuôn viên Thánh Đường đều có dán đầy những biểu ngữ với 3 chữ: "NO FATHER DUONG". Và những tờ báo CHÍNH NGHĨA được mọi người đón nhận trong niềm vui phơi phới. Lại một lần nữa họ khảo nhau: Mình có được mang CHÍNH NGHĨA vô nhà thờ không? - O hay, CHÍNH NGHĨA chứ có phải ma giáo đâu mà không được...

Lúc này vẫn chưa ai được phép vào nhà thờ. Vì bên trong chó và cảnh sát đang lục soát kỹ lưỡng lại lần chót. Bên ngoài các cửa đều khóa chặt. Mỗi của

bên hông nhà thờ đều có hai cảnh sát và hai con chó săn canh giữ. Cửa chính cuối nhà thờ có tới 8 cảnh sát và 6 chó săn canh giữ.

7 giờ, Đức Giám Mục sắp đến, hầu hết mọi người đứng dàn chào ở hai bên cuối sân nhà thờ, những lối đi rộng lớn ở giữa cho Đức Giám Mục. Mọi người chờ, chờ mãi mà chẳng thấy Đức Giám Mục đâu. Thình lình, cảnh sát mở cổng và lập thành hai hàng rào với dùi cui chỉ trong một phút và một chiếc xe hơi do chính Đức Cha lái chở theo Cha Duong chạy vút nhanh vào bên hông nhà thờ. Lực lượng cảnh sát chặn giáo dân lại và Đức Giám Mục mở cửa thật nhanh dùng cửa hậu vào nhà thờ. Lúc đó những con chiên của Ngài rối loạn tay giơ cao biểu ngữ "NO FATHER DUONG", miệng la hét inh ỏi.

Thế rồi phe của Đức Giám Mục khoảng 250 người được sắp hàng và được cảnh sát cho vào nhà thờ trước. Nhìn họ thật tội nghiệp, dùm vào với nhau, không nói không rằng. Họ lấm lét đi qua rừng biểu ngữ và cả ngàn người hò lớn "NO FATHER DUONG". Sau đó mới tới lượt phe Giáo dân Họ Đạo được phép vào nhà Chúa. Với những nét mặt hân học của những viên cảnh sát và của một số bà Sở Mỹ, họ lục soát giáo dân thật kỹ lưỡng. Tất cả những bóp xách tay đều phải mở ra để kiểm soát. Những nam cảnh sát viên đã lần mò khám xét những phụ nữ. Một bà Sở Mỹ cũng đứng đó khám xét, rõ nần các giáo dân kể cả các thanh niên. Họ cảm không được mang sách báo, biểu ngữ vào trong nhà thờ. Họ có tình khám xét thật chậm để giới hạn số người vào trong nhà thờ. Nhưng cuối cùng, số người của hai phe vô trong nhà thờ cũng tương đương nhau. Số còn lại khoảng hai ngàn người không được vào trong, phải đứng ở ngoài.

Hơn 8 giờ, tất cả mọi cửa nhà thờ đều khóa chặt, chó và cảnh sát canh giữ thật kỹ lưỡng. Số giáo dân bên ngoài nhà thờ tăng lên tới 2.000. Khung cảnh lúc trước đã náo nhiệt, lúc này lại càng thêm ồn ào. Nhiều người không được vào cảm thấy ấm ức vì bị thế quyền chèn ép. Cảnh áp bức chiến lạnh ngay tại nhà Chúa, trong ngày lễ tân phong vị chủ chiên.

Bên trong nhà thờ, Đức Giám Mục và hơn 10 vị Linh mục bắt đầu khởi hành Thánh Lễ mặc cho những lời "NO FATHER DUONG" của số đông chiên lãnh. Chung quanh bản Thánh được canh giữ bởi hàng rào cảnh sát trông thật uy nghi. Những viên

cảnh sát này quay lưng vào phía Bàn Thánh, hai tay bắt chéo trên hông, mắt nhắm nhìn về phía giáo dân. Thật là một cảnh chuông tại gai mắt, chưa hề có trong lịch sử Giao Hội. Buổi lễ càng trở nên ồn ào khi giáo dân lại tiếp tục điệp khúc "NO FATHER DUONG". Mạnh con con la, mạnh Cha Cha nói. Một số người đã bỏ ra về. Đức Cha DuMaine phải làm dấu đến 3 lần để mở dấu lễ tại phong. Báo San Jose Mercury News mô tả buổi lễ như là một trận đấu football. Cầu thủ củ chửi, hai phe củ việc la hét.

Ngoài nhà thờ, trời bắt đầu mưa nhem tối, càng lúc càng lạnh. Số giáo dân vẫn còn cả ngàn người, họ chia ra làm 3 toán. Hai toán bên hông nhà thờ và một toán cuối nhà thờ. Tất cả đều hát bài "NO FATHER DUONG" với biểu ngữ đó cao. Nhưng cũng không thể nào nung lòng Đức Giám Mục Pierre DuMaine. Một số người xin được vào trong nhà thờ nhưng bị những nhân viên cảnh sát từ chối, viện cớ là trong nhà thờ đã đầy rồi.

Một ông khoảng 65 tuổi tay cầm biểu ngữ, miệng còn đang la thì bỗng đứng bị một viên cảnh sát dùng

đuôi cui thúc vào bụng và cụ bị té đập đầu xuống xi măng. Tiếng kêu cứu của Cụ bị lạc long trong đám đông và bị át đi bởi hàng rào cảnh sát và những tiếng xua vang trời của dân chó săn.

Em Ngô Dũng, 19 tuổi, vô cớ bị một viên cảnh sát đánh một gậy vô bụng, công tay và bị lôi thảy vào trong xe nhốt. Rồi đến chị Võ Trinh, 26 tuổi, thấy sự tình xảy ra không được đẹp mắt, cô bên hỏi viên cảnh sát tại sao lại đánh và bắt người vô lý. Cô cũng bị cảnh sát bẻ quặt tay ra sau lưng và bị nhốt trong xe.

Cảnh sát cho biết nếu Đức Giám Mục và Cha Dương ra về an toàn thì hai người này sẽ được trả tự do.

Một nữ phóng viên đài truyền hình số ABC số 7 cố gắng thu thập những hình ảnh đả độn này nhưng đã bị cảnh sát giật bẻ đèn chiếu, khiến nữ phóng viên này vừa khóc vừa quay hình.

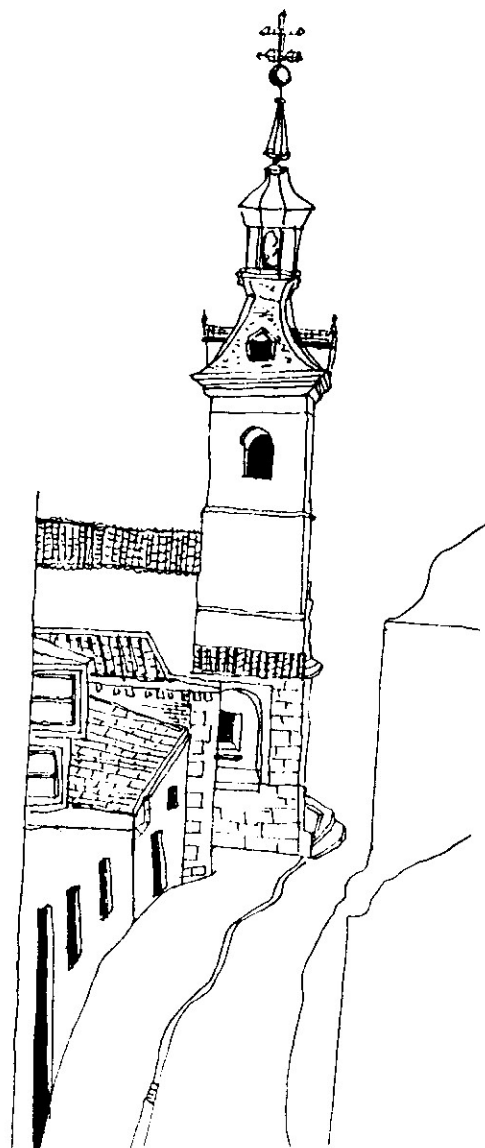
Trong phần tuyên bố của Tiến sĩ Trần An Bài với báo chí sau khi các giáo dân rút lui về Họ Đạo, người ta mới biết rằng Tòa Giám Mục và cảnh sát đã hoàn toàn ước định sai lầm đường lối của Ban Tổ Chức, nên đã phải chi tới \$22,000 cho lực lượng an ninh buổi lễ và chính lực lượng đông đảo cảnh sát và chó săn này đã tràn ngập và làm ô uế giáo đường, khiến cho Đức Giám Mục buồn không ít. Hơn nữa cảnh sát còn cố tình bắt giữ hai giáo dân làm con tin để Đức Cha và Cha Dương được ra về bình an. Đây là hành động phạm pháp và gia đình các nạn nhân đang lập thủ tục truy tố cơ quan cảnh sát và các người liên hệ.

Thực sự, tuy là một khối đông giáo dân nhưng họ rất kỷ luật. Cảnh sát được báo cáo là sẽ có báo động, có cả chùa, trống thổi, nhưng sau khi khám xét, cảnh sát chẳng tìm được bằng chứng cụ thể nào. Giáo dân chỉ có mục đích vào trong thánh đường một cách hạn chế để trả lời cho Đức Cha ý định không chấp nhận Cha Dương trong phần nghi thức tại phong, rồi sau đó sẽ rút về Họ Đạo cùng với lực lượng giáo dân tụ tập bên ngoài thánh đường.

Đáng khác, Tòa Giám Mục đã được Cha Dương báo cáo sai lạc về con số giáo dân ủng hộ Đức Cha, nên họ đã sắp xếp để số giáo dân đó vào nhà thờ trước cho đầy nhà thờ, nhưng trở trêu thay con số này chỉ có khoảng 250 người nên đã chẳng làm được gì trước sức mạnh của trên 2.000 giáo dân Họ Đạo.

Tại những ước lượng sai lầm này, Tòa Giám Mục đã để cho cảnh sát bởi bản buổi lễ và làm cơ cho bia miệng chế cười:

"Mấy đời bánh đúc có xương,
Mấy đời sỏi đá biết thường chiến lạnh".

CHUYÊN GÌ ĐÃ XẢY RA GIỮA ĐGM Dumaine và Giáo dân Việt Nam ?

Hai năm trước đây, vào ngày 2 tháng 6, 1984, hai ngàn giáo dân Công Giáo tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo đã ký tên thỉnh nguyện xin Đức Giám Mục DuMaine cho thành lập một Giáo Xứ Thế Nhân dựa trên điều 518 của Bộ Giáo Luật mới ban hành năm 1983.

Điều 518 quy định: “Thông thường, một Giáo Xứ thuộc về một địa giới, nghĩa là, Giáo Xứ phải bao gồm mọi Kitô hữu trong một địa hạt nhất định. Tuy nhiên, nơi nào thấy hữu ích, Giáo Xứ Thế Nhân sẽ được thiết lập căn cứ trên nghi lễ, ngôn ngữ hay quốc tịch của giáo hữu thuộc địa hạt riêng biệt ấy, hay dựa trên một căn bản khác”.

Theo Giáo Luật cũ năm 1917, Giáo Xứ được định nghĩa là một lãnh thổ với một số người. Toàn thể địa cầu được chia thành những đơn vị gọi là Giáo Phận. Mỗi Giáo Phận được chia ra thành nhiều Giáo Xứ.

Trong Giáo Luật mới, yếu tố nòng cốt của một Giáo Xứ là Cộng Đồng. Điều 515 định nghĩa Giáo Xứ là một cộng đồng riêng biệt gồm những Kitô hữu của thành đường ấy. Điều 518 nói rằng cách thông thường để xác định Giáo Xứ là ranh giới lãnh thổ. Trong Bộ Giáo Luật cũ, nếu một Giám Mục muốn lập Giáo Xứ cho một sắc dân (national parish) thì ngài phải viết thư xin phép Tòa Thánh Roma. Nhưng theo Giáo Luật mới, nếu ngài muốn lập Giáo Xứ cho một sắc dân, một Giáo Xứ cho một đại học, hay Giáo Xứ cho những người tỵ nạn hoặc Giáo Xứ dựa trên pháp nhân cách nào đó, ngài chỉ cần tham khảo ý kiến của Hội Đồng Linh Mục và không phải xin với Tòa Thánh Roma nữa.

Như vậy trên lý thuyết, việc gia nhập một Giáo Xứ vẫn được nhìn nhận trong bộ Giáo Luật mới, nhưng giáo dân không bị ràng buộc khắt khe vào một Giáo Xứ như trước. Thí dụ, điều 857 ấn định là trẻ sơ sinh phải được rửa tội ở nhà thờ của Giáo Xứ của cha mẹ chúng, nhưng chúng cũng được rửa tội ở bất cứ nơi nào nếu có lý do chính đáng. Điều 1115, nói rằng Giáo Xứ cử hành lễ hôn phối là Giáo Xứ của một trong hai người phối ngẫu chứ không phải là Giáo Xứ của cô dâu như trước. Điều 1177 định việc cử hành lễ an táng thường là ở Giáo Xứ của người chết, nhưng cũng có thể cử hành lễ ở bất cứ nơi nào nếu có sự chấp thuận của Cha xứ nơi đó và sau khi đã thông báo cho Cha xứ của người chết.

Như vậy, thì người Công Giáo Việt Nam tỵ nạn ở bất cứ nơi nào trên hoàn cầu cũng có thể xin Địa phận nơi đó cho thiết lập một Giáo Xứ Thế Nhân để cử hành nghi lễ bằng tiếng Việt, để duy trì văn hóa và truyền thống Công Giáo Việt Nam đồng thời duy trì văn hóa và truyền thống của dân tộc Việt Nam. Luật lệ Giáo Hội Công Giáo đã quy định cho việc thiết lập những loại Giáo Xứ này (thế nhân: Personal, và sắc dân: national) thì thỉnh nguyện của 2.000 giáo dân Việt Nam gửi ngày 2/6/1984 là vô cùng chính đáng, hợp tình, thuận lý chứ không phải là yêu sách một đặc ân hay đòi hỏi sự ưu đãi như một số người đã hiểu lầm, hay không biết.

Đức Giám Mục đã cho cái gì? Giáo dân xin GIAO XỨ THẾ NHÂN (Personal Parish), nhưng Đức Cha DuMaine lại cho rằng giáo dân xin Giáo Xứ Sắc Dân (quốc gia: Nationa Parish) và CHỈ CHO MỘT TRUNG TÂM TRUYỀN GIAO (MISSION) mà họ gọi là “HỌ ĐẠO”.

Sự khác biệt là ở đó. Một trung tâm truyền giáo chỉ có TÌNH CÁCH TẠM THỜI, và CÓ THỂ BỊ XÓA BỎ BẤT CỨ LÚC NÀO BỞI GIÁM MỤC ĐỊA PHẬN. Trong khi ấy, một Giáo Xứ là một cơ cấu vững bền, khó có thể bị giải tán, xóa bỏ dễ dàng.

Những giáo dân ký tên thỉnh nguyện xin Giáo Xứ Thế Nhân đã bày tỏ rằng họ muốn có một nơi cố định để sống đạo —chứ không phải xin một tình trạng tạm thời—. Điều ấy dễ hiểu vì con người thường thích cuộc sống chắc chắn, vững bền, như có việc làm tương đối bảo đảm, không ở trong cảnh nơm nớp âu lo chẳng biết mình sẽ bị nghỉ việc lúc nào. Thói thường ai cũng muốn một nơi cư trú an bình để con lo toan những chuyện khác. Có AN CƯ thì mới LẠC NGHIỆP được!

Như vậy thì tại sao họ lại phải biểu tình, vac thánh giá, họp báo, hay công khai lên tiếng nói: NO FATHER DUONG như đã xảy ra cuối tuần qua ngày 9-8-86 tại nhà thờ chính tòa trước mặt những Linh mục Việt Nam ghi danh trong Địa phận này. Và tại sao họ lại phải căng biểu ngữ đòi Đức Cha DuMaine gặp giáo dân để chính tai Đức Cha nghe rõ tiếng nói đích thực cũng như thấy rõ số giáo dân xin thỉnh nguyện là bao nhiêu người?

Có người sẽ lập luận rằng người Công Giáo chỉ

được phép cầu nguyện, không được liêu tình xách động mà phải tuyệt đối vâng lời chủ chăn, nói sao nghe vậy giống như kiểu lệnh trong quân đội, cấp trên ban xuống là phải nhắm mắt tuân hành! Lập luận ấy, mỗi thoạt nghe, thì có vẻ hợp lý, có vẻ chính đáng.

Nhưng nếu nhìn vào sự thực của vấn đề thì lập luận trên chỉ đúng có một nửa mà thôi. Điều cần ban của vấn đề là người ta không được phép lợi dụng tinh thần vâng phục chủ chăn của giáo dân để ép buộc họ phải chấp nhận tất cả mọi quyết định bất kể là quyết định gì ban ra từ trên xuống dưới. Hơn thế nữa, chỉ cầu nguyện suông cũng không đủ. Thiên Chúa đã phán dạy, con người phải đỡ đỡ hỏi mỗi có miếng ăn. Không phải cứ nộp thỉnh nguyện rồi tự khắc Đức Giám Mục sẽ ban phép cho một Giáo Xứ ngay lập tức. Nếu Đức Giám Mục đã giải quyết thỏa đáng vấn đề thì chưa chắc đã có những chuyện đau lòng này xảy ra. Giải quyết thỏa đáng ở đây không có nghĩa là bất cứ ai đưa thỉnh nguyện, xin bữa xin bầy rồi Đức Cha cũng phải nhắm mắt ký cho ranh nợ!

Theo sự dò hỏi, giáo dân đã phải công khai tố cáo sự thật đang bị bóp méo, đang bị che giấu, và những nguyện vọng của họ cũng đã bị xuyên tạc bởi một số người vì lợi ích cá nhân, vì mục tiêu đen tối không hề nghĩ gì đến quyền lợi và danh dự chung của người Công Giáo cũng như danh dự chung và sự tôn vinh của người Việt Nam.

Bất cứ ai, dẫu lý lợm đến đâu, dẫu can đảm đến đâu, nếu đã bị chủ nhà tư chời khéo không tiếp mình liệu có can đảm đến nhà ấy nữa không? Dùng mọi cách thế để bôi xấu người ở chức vụ mà mình muốn, làm cho người đó phải ra đi và mình được bổ nhiệm vào đúng chức vụ ấy thì ai sẽ tin những hành vi, những lời nói của mình là chính đáng? Viết báo đả kích, chửi bới, bôi lọ mà không có bằng cứ hay sự thật rồi cuối cùng... khi đạt mục đích lại kêu gọi mọi người tha thứ, kêu gọi đoàn kết bằng đủ mọi thứ mỹ từ, và lấy cả Thiên Chúa ra để thế thốt thì Chúa nào chứng cho những lòng dạ kiểu ấy? Đứng trong bóng tối dám bị thọc, chọc bị gao; đến khi thấy thua đến nơi rồi... vì những vụ cao những bịa đặt đang bị phơi bày ra ánh sáng lại... đỡ trở đạo đức kiểu Dương Văn Minh đứng ra thành lập phe hoà giải thì Chúa nào sẽ biện hộ cho những hành động mờ ám, những kiểu ném đá giấu tay thì ai sẽ tin những thứ hoà giải của họ???

Sự kiện mà những người Công Giáo từ 18 tuổi trở lên thỉnh nguyện một Giáo Xứ để có thể sống đạo để

dàng hờn, dăng hoang hờn thay vì cứ phải ở trong tình trạng tạm bợ... kéo dài trên mười năm nay phải được suy nghĩ và phê phán một cách nghiêm chỉnh hơn, trước khi đặt bút gán cho đó là chuyện "gấu ó".

Những ai đã không biết rằng trong quá khứ, người Đức, người Ba Lan, người Ý, người gốc Nam-Tử, người Bồ Đào Nha, người Canada gốc Pháp... đã có Giáo Xứ Sắc Tộc (National Parish) thì không nên vội vã kết án người Việt Nam yêu sách, đòi hỏi quyền lợi. Nếu họ đã không biết là trong quá khứ những sắc dân này đã phải vất vả, khó khăn trong việc xin thiết lập Giáo Xứ Sắc Tộc như thế nào qua sổ sách còn viết lại thì họ đừng bao giờ ồn ào lên tiếng chỉ trích những "chuyện đau lòng" mà người Công Giáo Việt Nam tại vùng này đang phải gánh chịu. Đã không biết, thì không nên nói. Đã không hiểu nổi tình thì không nên vội vã chỉ trích, phán xét theo lời dạy khôn. Đã không đọc sổ sách trên xứ sở này để hiểu rõ phân nào những gì đã xảy ra thì chớ nên ồn ào chỉ trích những người Công Giáo ở đây theo kiểu "con chiến chống chủ chiến". Có cần phải nhắc lại câu "Biết thì nói là biết, không biết thì nói là không biết, ấy là đã biết vậy", hay câu "Biết thì thừa thốt, không biết thì dựa cột mà nghe"???

Thỉnh nguyện xin một Giáo Xứ Thế Nhân của gần 2.000 người Công Giáo vừa hợp lý như đã dẫn trên, lại vừa hợp tình vì theo lẽ thường, chim có đàn, thú có bầy, thì con người cũng cần phải có nhóm, có làng, xa... Sự kiện mà người Việt tụ hội sống gần nhau cũng đủ nói lên cái lẽ và nhu cầu tự nhiên ấy. Có đoàn kết, có tình lân lý mới có sự chia sẻ, thông cảm, mới có thể sống còn được. Hợp tình, vì thường thường, chỉ những kẻ cũng cảnh ngộ mới thường, mới xót nhau. Xin Giáo Xứ Thế Nhân lại càng hợp tình hơn nữa vì nói bằng tiếng Anh là nói bằng trí óc, nhưng nói bằng tiếng Việt là nói bằng cả trí óc lẫn tâm hồn. Khi người ta nói bằng tiếng Việt, người ta dễ bộc lộ tất cả những tình cảm, những nỗi niềm mà người ta không thể diễn tả bằng Anh ngữ được. Nếu lý luận rằng cầu nguyện với Chúa và dâng lễ bằng tiếng Mỹ cũng... chẳng sao vì Chúa thông suốt vô cùng, Chúa hiểu cả những chuyện gì mà mình chưa kịp nói thì lý luận... có vẻ lý sự cùn! Tại sao họ không đặt ngược vấn đề: tại sao Chúa không sinh tất cả chúng ta giống nhau, tại sao Chúa lại cho người này da vàng, người kia da đen; tại sao Chúa không cho mọi người nói chung một thứ ngôn ngữ lại bày ra mỗi thứ dân nói một ngôn ngữ khác nhau? Tại sao họ lại không tự hỏi Chúa lại để cho người này sung sướng, người kia đau khổ; tại sao có người già này

đang bị cầm tù trong các trại tù Cộng sản và lại có những người đến được đất Mỹ này chỉ để trở phá hoại?

Nếu ai đó lý luận kiểu đi lên nào cũng là lên, câu nguyên với Chúa bằng tiếng MỸ thì cũng đâu có sao thì họ cứ trả lời cho chính họ những câu hỏi trên và đứng lên tiếng rằng chúng tôi không đồng ý việc giáo dân Việt Nam đang chống Giám Mục vì làm như vậy... sẽ gây hiểu lầm cho người Mỹ, họ sẽ ghét chúng ta thêm, họ sẽ kỳ thị chúng ta nhiều hơn, và chúng ta sẽ khó sống. Đây lại là lý luận của những kẻ quen đầu óc chịu sự nô lệ, quen luôn cúi, quên vàng lời một cách ngu xuẩn mà không biết hậu quả của sự vàng lời ấy sẽ đi tới đâu. Họ phải hiểu rằng, những gì mà người Công Giáo Việt Nam đang làm... như cách biểu ngu, lên tiếng phản đối những kẻ có tình bưng bít sự thật, là những chuyện chẳng đáng đứng, bỏ buộc phải lên tiếng để không bị chìm vào trong vũng bùn bịp bợm, bưng bít sự thật.

Giáo Dân chống Giám Mục hay chống những quyết định không phù hợp với nguyện vọng của họ mà Đức Cha DuMaine ban hành. Những quyết định của Đức Cha DuMaine đã dẫn họ vào một con đường duy nhất là phải đứng lên nói cho công luận biết những âm mưu đen tối che giấu sự thật. Phản đối những quyết định của Đức Giám Mục thì hoàn toàn khác hẳn với hành động chống đối trực tiếp Đức Giám Mục.

Sự kiện giáo dân đứng lên đòi hỏi vị lãnh đạo tinh thần lắng nghe tiếng nói của chính họ phải được coi là chuyện chẳng đáng đứng. Nếu đòi hỏi không chính đáng thì tại sao giờ này họ vẫn kiên gan đoàn kết, vẫn một lòng một ý với nhau để xin cho được điều đã xin?

Thiên nhiên, không ai muốn mất thì giờ, không ai muốn khăn có kêu gào để làm chuyện vô ích, không phù hợp với bản tính hiền hòa của người Việt Nam. Chính vì qua hiền hòa, dễ tin, dễ chấp nhận, dễ chịu đựng những cảnh áp bức tù trên để xuống mà chúng ta đã phải sống trong cảnh lưu đày như hiện nay. Sự chịu đựng của con người cũng tới một mức độ nào đó mà thôi. Con giun xéo lắm cũng phải đứt; sự dễ nín bưng bít sự thật nếu qua đời, qua mức rồi sẽ có ngày phải nổ tung.

Những giáo dân này đã phải làm như vậy chẳng qua là vì hoàn cảnh bắt buộc như vậy, không thể nào làm khác hơn.

Tại sao những kẻ thích Linh mục Lưu Đình Đường là Cha xứ của họ và thích hội nhập ngay vào Giáo Xứ Mỹ lại không đón mỗi Linh mục Dương đến một nơi khác, và sống theo lời Mỹ? Họ đã không đóng tiền vào việc xây cất "Họ Đạo", không cộng tác vào việc

gây dựng Cộng Đồng, hoặc đóng tiền trả góp cho Họ Đạo... thì họ đâu có quyền xiá vào chuyện của những giáo dân đã và đang trực tiếp góp phần vào công cuộc phát triển một Cộng Đồng Công Giáo lớn mạnh và phạm cũng như về lượng.

Để kết luận bài này, xin trích ra đây đoạn văn của Horace Kallen trong cuốn "Culture and Democracy in the United States" trang 60 như sau: "Người ta có thể thay đổi y phục, thay đổi chính kiến, thay vợ đổi chồng, thay đổi tôn giáo, thay đổi nhân sinh quan; (nhưng dù nhiều dù ít): người ta không thể thay đổi nguồn gốc của họ được".

QUAN SÁT VIÊN

Tử bớ
Mi xanh
Lệ nhòa
Long lanh

Khóc thương những kẻ ham danh lợi
Bah ré quê hương lẫn đồng bào
Khóc thương có người vì tức giận
Trao đổi con dân lấy tự hào

Khóc thương những người chân tu si
Nhưng vẫn còn vướng bụi tục trần
Khóc thương có người quá ích kỷ
Chánh xử bơ rơi, vẫn phân vân

Khóc thương họ đạo tôi bé nhỏ
Chiều về tụ họp một dân chiên
Hai lối thỉnh nguyện xin bầy to
Già vợ không biết người lặng yên

Khóc thương cho người một chủ chiên
Đã bao năm trời cộng tu hạnh
Giờ đốt tiêu tan đổi bạc tiền
Ồ nhục lịch sử nào ai xanh!

Lẽ ơi!
Xin hãy
Cứ rời
Mãi mãi...

Xoa mó đi vết nhơ của lịch sử
Xoa dịu đi uất hận đoàn chiên
Giọt lệ này giống sông bất tử
Cuốn trôi đi kẻ mắt cội nguồn!

B.B.

**NHỮNG TRƯỜNG HỢP CÁCH CHỨC
HAY THUYỀN CHUYỂN LINH MỤC CHÁNH XỨ
THEO BỘ GIÁO LUẬT**

**Section II: The Procedure for the Removal
or Transfer of Parish Priests**

Chapter I

THE PROCEDURE FOR THE REMOVAL OF PARISH PRIESTS

Can. 1740 When the ministry of any parish priest has for some reason become harmful or at least ineffective, even though this occurs without any serious fault on his part, he can be removed from the parish by the diocesan Bishop.

Can. 1741 The reasons for which a parish priest can lawfully be removed from his parish are principally:

- 1° a manner of acting which causes grave harm or disturbance to ecclesiastical communion;
- 2° ineptitude or permanent illness of mind or body, which makes the parish priest unequal to the task of fulfilling his duties satisfactorily;
- 3° the loss of the parish priest's good name among upright and serious-minded parishioners, or aversion to him, when it can be foreseen that these factors will not quickly come to an end;
- 4° grave neglect or violation of parochial duties, which persists after a warning;
- 5° bad administration of temporal goods with grave harm to the Church, when no other remedy can be found to eliminate this harm.

KHOẢN LUẬT 1740 - Trong trường hợp công việc mục vụ của bất cứ một Linh mục Chánh Xứ nào có thể làm phương hại hay ít ra không có ích, dù là sự việc xảy ra không do ở những lỗi lầm nặng nề của ngài, thì vị Linh mục đó sẽ bị cách chức khỏi Giáo Xứ bởi Giám mục Địa phận.

KHOẢN LUẬT 1741 - Những điều chủ yếu để cách chức một Linh mục Chánh Xứ một cách hợp pháp là:

.....
Điều 3 - Sự mất tín nhiệm của Linh mục Chánh Xứ giữa những người ngay thẳng và đạo đức trong Xứ Đạo hoặc sự chống đối mạnh mẽ của những người đó đối với ngài, và những điều này có thể thấy trước được là không thể nào đưa đến một sự giải quyết mau lẹ được.

.....
Điều 5 - Việc điều hành liên quan đến các vấn đề thế tục, có thể đem lại sự thiệt hại lớn lao cho Giáo Hội, và không có một sự cứu vãn nào có thể tìm thấy để ngăn ngừa sự thiệt hại ấy.

*Trăm năm trong cõi người ta,
Thế gian hiem có một Cha như Ngài.
Đám đông lại bảo, đám người,
Le ngoe vai mông mím cười rảnh đong.
Rảnh đong thì thật là đong,
Xem ra mới biết đờ ông đờ thàng!
Stockton xuống, rạp nhập nhằng,
Con chiến muốn đờ, lảng nhằng, mập mờ.
Chẳng hề tẻ má, dầy mớ,
Nửa người nửa ngợm, lơ đờ như say.*

*Từ Ông nhận lệnh về đây,
Quả ham chánh xứ, ông bầy làm "Chiêu"
Ông hăm, ông hờ, ông liêu
Lệnh trên ông về ra điều ông vâng.
Ông cồng "thông cáo" giáo dân:
"Sẵn sàng tử đạo - xin vâng" ông về.
Nghe ông tôi chi cười khệ:
Ông còn tinh táo hay mê mẩn rồi?!
Giêsu Ma, lạy Chúa tôi
Đông, Tây, Kim, Cỏ mây, người như Ông?
Say mê Ông tát biển Đông,
Âm mưu, thủ đoạn hoại công đã trắng!
Đón Ông trong họ, ngoài làng,
Áu nhi, phụ lão nghiêng rặng, trốn trướng.
Kể từ Triệu Áu, Bà Trưng,
Đón "Tân Chánh Xứ" chúa tể như ri!
Đã sinh là đảng nam nhi,
Tiếng trong đã vầy, tiếng chi mia mai.
Đời người sống được mấy mươi?
Mấy mươi sống được đời người phủ du!*

Lê thị Như Hoa

Ý KIẾN MỘT GIÁO DÂN THÂM LẶNG SAU KHÍ

DỰ LỄ TÂN PHONG CHA DƯỜNG

Tôi, một người dân bà Việt Nam, vợ của một người lính Cộng Hòa đang bị cải tạo đã 11 năm và mẹ của 3 đứa con. Tiếng Mỹ ăn đóng đủ để kiếm job nuôi con, nuôi chồng. Tôi ít có dịp sinh hoạt với cộng đồng.

Thứ Bảy vừa qua tôi hạnh phúc được nhóm của Cha Dường mời dự buổi lễ tân phong Cha làm Chánh Xứ của Họ Đạo Việt Nam, thêm vào đó lại được cho không tổ báo Dân Tộc. Ngày hôm đó thật là đổi nghịch, chưa từng có: chóng, hoan hô, canh sát và chó. Tôi không hiểu át giáp ra sao. Tôi xin miễn bàn về sự phải trái của vấn đề vì tôi chưa được hiểu một cách tường tận. Khi về nhà mở báo Dân Tộc ra coi cho biết sự tình, thì bài nào ý nghĩa chề bai cũng giống nhau: "Tôn giáo và chính trị". Tôi thấy chán nản quá chừng. Một ý nghĩ nảy sinh trong đầu óc tôi: những ông làm báo này lại ghen tị, sợ người khác hơn mình và đang tìm cách đánh đổ.

Ông Trần An Bài, tôi có nghe tên mà chưa được hạnh hạnh biết mặt. Ông Trần Công Thiện nghe tên đã nhiều, biết mặt một vài lần vào các dịp Giáng Sinh, Hội Chợ Tết những chùa một lần diện kiến. Tôi cũng không dám bàn về sự tốt xấu của các ông này.

Tôi muốn đưa một vài ý kiến nhỏ nhoi của tôi, ý nghĩ của một người dân bà, về những chề bai của bài báo trên Dân Tộc tuần qua: "Tôn giáo và chính trị".

Các ông ấy nói rằng Ông Bài và Ông Thiện lời dung tôn giáo để nhằm nhe mai này ra tranh cử các chức vụ công quyền của thành phố, tiểu bang rồi liên bang. Nếu đó là chuyện thật và các ông ấy trúng cử, thì là một chuyện đáng mừng và đáng hạnh diện chứ sao lại cho đó là một việc xấu. Tôi nói thật với quý vị rằng từ ngày sang đây và làm đồn báo lãnh cho chồng ở trong tù qua sự trợ giúp của Ông Dân Biểu Don Edward tôi n... ông chưa thấy kết quả ra sao. Mỗi lần tiếp xúc với văn phòng Ông Dân Biểu, tôi phải vận dụng cả tay chân mà nói họ mới tam hiểu. Nếu trong hoàn cảnh này mà có một ông dân biểu gốc Việt chắc chắn mọi việc sẽ dễ dàng hơn.

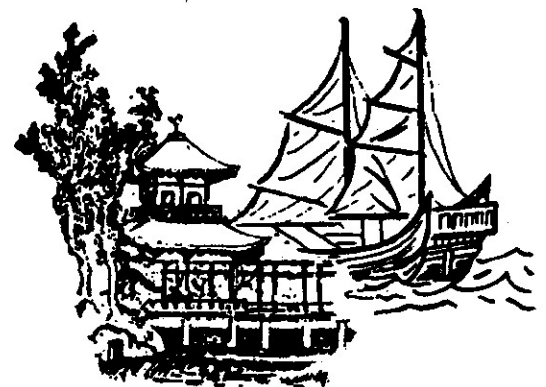
Cách đây một năm, tôi có đọc tờ báo Việt ngữ trong mục: những người Việt làm rạng rỡ người Việt có kể một cô gái trẻ tốt nghiệp trường Võ Bi West Point hen ngay về xây dựng quê hương; một bà vùng Oklahoma đang vận động để được đại diện đảng Cộng Hòa tranh cử chức dân biểu, và các em học sinh, sinh

viên đã làm cho người Mỹ cảm phục về sự thành công và con nhiều nữa...

Tôi nghĩ nếu các ông tác giả những bài đăng trên bao Dân Tộc tuần qua mà đọc được những mục này chắc phải tức tặc lắm vì con cái của các ông không học giỏi như em He Vô ở Hạ Uy Di; và các ông không đủ công dung ngôn hạnh để ra tranh cử chức dân biểu như vị nữ lưu vùng Oklahoma, và chính các ông cũng chẳng ra gì để nói tiếng như GS Nguyễn Hữu Xường vùng San Diego đây lòng bác ái dân tộc, và nếu các ông ấy có thể làm được những gì có thể làm được để hạ những người kẻ trên chắc chắn các ông ấy cũng không tử nạn. Vì tất cả những ai hỗn họ về bất cứ vấn đề gì đều là nghịch thù của họ cả.

Nói tóm lại, bất cứ một người Việt Nam nào mà giữ các chức vụ công quyền, chắc chắn công đồng này nói riêng và người Việt Nam nói chung sẽ có lợi nhiều hơn là có hại. Các ông cử bắt tay lên trán mà suy nghĩ cho thật chín chắn xem lời tôi nói có đúng không?

NGUYỄN THỊ LAN
San Jose

TÌM VỀ MẸ...!

San Jose, ngày 18 tháng 8 năm 1986

Mẹ Maria yêu dấu ơi! Đêm nay con không thể ngủ được... Con buồn quạ Mẹ a. Những chuyện động trời đã xảy ra cho chúng con dân chiến Việt bớ vớ.

Thưa Mẹ, đêm nay con muốn kể rõ chuyện đau thương của chúng con cho Mẹ nghe. Chiều ngày 16 tháng 8 vừa qua, một buổi chiều kinh hoàng như giấc mộng, những Mẹ ơi, với sự sáng suốt và uy quyền mà Thiên Chúa trao tặng cho Mẹ con tin chắc rằng Mẹ đã thấu hiểu mọi chuyện rồi Mẹ nhỉ!

Sau khi đi dự cái gọi là "Thánh Lễ Tấn Phong" cho Linh mục Lưu Đình Dương, trở về nhà lòng con trĩu nặng ứ sâu. Con suy nghĩ triền miện về buổi lễ kỳ lạ này??? Tại sao lại có thể xảy đến cho chúng con? Tại sao vậy hở Mẹ? Chúng con có miệng những chẳng nói ra lời, chúng con có tay, có chân những không được tự do hành động một cách phóng túng những quyết liệt để xua đuổi một đoàn người lòng dạ phản trắc, lừa dối và đầy mách khéo ra khỏi nơi tôn kính Mẹ, nơi phụng thờ Thiên Chúa của con, của anh em, gia đình con, và của hàng ngàn trái tim đang cùng một nhịp đập, cùng chung một khắc khoải và chung một sự nẫu nung trong lòng.

Mẹ ơi! Người ta, những con người quyền cao chức trọng, những con người giả nghĩa giả nhân, đã bán rẻ lương tâm, linh hồn mình cho ma quỷ, và họ đã cưỡng chiếm biết bao nguyện vọng, khao khát và hoài bão của chúng con! Thưa Mẹ, bình thường thì con dễ khóc lắm, những hôm nay không hiểu tại sao con không khóc được nữa, Mẹ a. Có phải khi người ta quá nhiệt thành, quá tin tưởng, và rồi quá đau khổ thì cũng là lúc nước mắt khô cạn đi.

Thưa Mẹ, đã là Kitô hữu chân chính ai là người không khỏi xúc động trước cảnh dân chiến (cả hàng ngàn) bị bỏ rơi! Tại sao vị chủ chiên lại bạc bẽo như vậy hở Mẹ? Con đứng dưới Thánh Giá Chúa mà gào thét với cả hơi sức của con người cho Chúa nghe, cho Chúa thấy và cho Chúa hiểu. Mẹ ơi, Mẹ có biết không? Chúa ơi, Chúa có thấu chăng? Anh em con,

hàng ngàn con tim, hàng ngàn tâm lòng thành đang bị người ta khóa chặt cửa không cho vào nhà thờ. Từ do tôn giáo ở đâu? Còn đâu nữa là Đức Cha và còn đâu nữa cái gọi là Linh mục Chánh Xứ. Họ mang uy danh lây lừng những đã đánh mất tâm hồn quảng đại, bác ái, bao dung.

Những thưa Mẹ, con người càng đau khổ, càng phải phân đầu và càng phải dân thân... Con tha thiết mong Mẹ đến và ở lại với chúng con, một cách tận tình xin Mẹ hiểu chúng con và yêu chúng con, xin Mẹ ở lại với chúng con nghe Mẹ! Bởi vì con biết rằng không ai yêu chúng con bằng tình Mẹ thương con mà Chúa đã trao phó sứ mạng cao cả đó cho Mẹ.

Thưa Mẹ, đêm nay chắc Mẹ buồn lắm phải không? Mẹ yêu dấu của con ơi! Con xin Mẹ, con lay Mẹ đứng để ma qui dung túng nữa, chúng đã quá tàn ác, hung tợn, chĩa đạp lên niềm mong ước thật bình thường, nhỏ bé những bao la chứa chan yêu thương tình người của chúng con — những người Công Giáo Việt Nam tỵ nạn tại Xứ Đạo San Jose này!

Chúng con kính xin Mẹ cho:

— Các em thiếu nhi bé nhỏ một thiên đường học tập Giáo lý và tiếng mẹ đẻ để không quên đi cội nguồn.

— Xin Mẹ cho các cụ già đáng kính, tuổi cao, sức yếu có nơi phụng thờ Thiên Chúa, sớm hôm sum vầy bên Chúa trong an ủi, vỗ về, ôm ấp những không bị u tai, đau đầu bởi bị nghe tiếng nước người lạnh lùng, xa vắng...

— Xin Mẹ cho những lời ca tiếng hát phát xuất từ đáy lòng, từ con tim, từ khối óc của các anh chị thanh niên, thiếu nữ vang khắp nơi... để gieo vào lòng người bao triu mến, yêu thương như muốn nhắc nhở mọi người: "Anh em ơi! Hãy đến với nhau và hãy trao cho nhau tâm lòng rộng mở".

— Và lay Mẹ, xin hãy đến với cha anh, chúng con, các chú, các bác, các ông bà, và các anh chị tuổi đã sức sống để trao cho anh em chúng con một nỗi chôn em đêm, an bình, và hạnh phúc... nơi mà chúng con chỉ biết có yêu mến, đức độ, hy sinh và tha thứ để nối chặt vòng tay cho tình yêu Thiên Chúa được triền nở và được gieo rắc vào lòng mỗi một người Kitô hữu trong chúng con.

Vì thưa Mẹ, chính ngôi thánh đường nhỏ bé, nghèo nàn, đơn sơ mà các bác cha anh chúng con đã cố công gây dựng mới chính là hình ảnh Quê Hương Việt Nam duy nhất mà chúng con con cất giữ lại được.

ANH THU

Trên đây là những lý do chính để các Ngài không dám về chủ tọa thánh lễ "Hòa Giải". Hơn nữa hòa giải với Ai, và Hòa Giải về điều gì. Đây cũng là một điểm thắc mắc.

Tưởng cũng nên nhắc lại cho em hiểu rằng; Thánh lễ biệt ly Họ Đạo được dự trữ hồi 5:30pm ngày 20-7-86 do Cha Tịnh chủ xướng, và Họ Đạo tổ chức, nhưng các Ngài lợi dụng biến thành thánh lễ "Hòa Giải", thực tế Cha Tịnh cũng như BCH Họ Đạo không hề mời các Ngài tham dự. Thế rồi chính Đức Cha DuMaine ép buộc Cha Tịnh phải hủy bỏ thánh lễ Biệt Ly này, cũng như Cha Tịnh không được tham dự nghi lễ tiền đưa nôi, và cũng không được bắt tay tạm biệt từng người giáo dân một.

Em Hà mến nhớ,

San Jose, ngày 16-8-86

Cô em dễ thương của anh nũng nịu quá! Anh chưa kịp gửi thư cho em, em đã hối hối viết thư trách anh hoài. Nhưng thôi anh đành phải chiều ý cô em của anh vậy; anh sẽ viết thêm chút ít nữa cũng như trả lời tiếp các câu hỏi của em về chuyện đang xảy ra tại Họ Đạo ở đây để em thu thập sự kiện thêm.

Anh không ngờ em và quý vị bên đó vẫn quan tâm đến Cộng Đồng Công Giáo San Jose của mình như vậy.

Bây giờ anh sẽ lần lượt trả lời tiếp các câu hỏi của em.

"Tại sao DC DuMaine và Lm Dường dừng thánh lễ biệt ly ngày 20-7-86 làm thánh lễ HÒA GIẢI?"

1- Thánh Lễ HÒA GIẢI?

Cũng như anh đã viết trong thư trước: Cha Tịnh, BCH cũng như toàn thể giáo dân thuộc Họ Đạo không gây nên sự bất hòa nào với Đức Cha DuMaine, với Lm Dường và các Lm kia. Hay nói đúng hơn chính các Ngài đã, đang gây đau khổ rất nhiều cho Cha Tịnh và toàn thể Họ Đạo. Điều đó ai cũng biết, chỉ trừ vài phần tử ngoan cố đang cố tình quấy phá Họ Đạo, họ chĩa ngón tay lên lưng tri của họ để chửi bới sự thật này...

Vì thế các Ngài phải lợi dụng số giáo dân cảm tình, đồng đạo lú lút này đến tiền đưa Cha Tịnh để Đức Cha DuMaine giới thiệu Lm Dường với họ, đồng thời Ngài dựng cánh "Già mụ ra mưa" coi như số lượng giáo dân này đến nghênh đón "Cha tân chánh xứ LĐD". Ngoài ra các Ngài đều biết rằng khi Cha Tịnh đã rời khỏi Họ Đạo rồi, Lm Dường sẽ không thể một mình lọt vào nhà xứ Họ Đạo được, vì thế sau khi dự thánh lễ "Hòa giải" rồi, Lm Dường ở lại nhà xứ Họ Đạo luôn, không trở ra về cũng Đức Cha DuMaine nữa, mặc dầu lệnh bỏ nhiệm của Lm Dường đến ngày 21-7-86 mới chính thức hiệu lực.

Những ước vọng đó không thành.

Điều này xảy ra thực cũng bất hạnh cho giáo dân ở đây, vì nếu ngày đó các Ngài về dự lễ "Hòa Giải", thì vào phút chót, mặc dù Cha Tịnh và toàn thể giáo dân thế nào đi nữa, họ vẫn cương quyết thể hiện ước nguyện của mình, lúc ấy Đức Cha DuMaine, Lm Dường và các Lm kia sẽ mục kích tận mắt 2000 tâm báng: "Personal Parish, Yes" cũng là 2000 tâm báng "Fr. Duong, No" được giơ cao với ý chí đầy cương quyết, đầy hợp nhất của giáo dân mà từ trước đến giờ các Ngài chỉ cho là thiểu số thiệt nhỏ, cũng như đây chia rẽ.

Đồng thời các Ngài nhin tận mắt, nghe tận tai những sự triu mến dạt dào, những tiếng khóc đầy nước mắt thưng tiếc mà giáo dân Họ Đạo dành cho Cha Tịnh, một người Cha đầy khả ái đã nhiều năm qua ngậm "Bồ Hồn" dưới quyền bình của Đức Cha DuMaine, Ngài cũng giáo dân góp sức "trồng cây Họ Đạo", đến nay cây vừa đâm bông thì bị "KE" dụng mưu độc cướp lấy mà trước đây "HO" đã tìm cách bóp chết từ trong trứng.

Sau 11 năm Cha Con chia bụi sẻ ngọt, niềm khát vọng của Cha Tịnh là được nắm tay từng người trong Họ Đạo trước khi Ngài xa lìa, nhưng Ngài cũng không được tội nguyện.

Ôi! Sao phụ phàng đến thế!

Ai gây nên cảnh chia ly đau thương này?

Mặc dầu đã rời nhà xứ Họ Đạo hồi 4 giờ chiều ngày 20-7-86 theo khẩu lệnh của Đức Cha DuMaine, nhưng Cha Tịnh sức nhớ lại lệnh thuyên chuyển của Ngài sẽ hiệu lực bắt đầu từ ngày 21-7-86, nên Ngài phải phong thân vì thấy mình vẫn còn trách nhiệm. Vì thế khi được thông báo những sự việc đang sôi sục diễn ra tại khuôn viên nhà xứ Họ Đạo, Ngài liền gọi điện thoại lên Tòa GM, đến lần thứ 3 Ngài chỉ gặp được Cha Sullivan, Cha Sullivan ra lệnh cho Ngài: "Cha về đó bảo chúng nó dẹp đi! Phải Vâng lời! Phải chấp nhận Cha Dường! Cha không được gặp phóng viên báo chí và truyền hình, Cha cũng không được ở lại đó để bắt tay giáo dân..."

2- "Còn thánh lễ do Lm Dường tổ chức tại nhà thờ chính tòa với mục đích gì?"

Theo dự luận, báo chí vào hồi 6:30 chiều ngày 9-8-86, Lm Dường và các Lm kia tổ chức thánh lễ đồng tế Hòa Giải, cũng là buổi lễ ra mắt của "Ủy Ban Bảo Vệ Đức Tin Công Giáo" gì đó và cũng là buổi lễ trình diện BCH của Lm Dường.

* Theo tinh thần thông cáo của buổi lễ này, mọi giáo dân thuộc Họ Đạo được mời tới tham dự. Những nói đến Hòa Giải, mọi người đều bàn khoăn: Ai hòa giải với Ai, và hòa giải về lý do gì?

* "Ai" hòa giải với "Ai"?

- Có lẽ Lm Dường và các Lm kia đã, đang và sẽ sút mẻ với nhau về chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo NVCTTD chẳng? Nên các Ngài tổ chức thánh lễ đồng tế trọng thể xin Chúa ban cho các Ngài ổn định tự ai cá nhân mà làm hòa với nhau. Hay là giữa cái "ủy ban" gì đó, hình như cũng là BCH của Lm Dường đã đang bất hòa với nhau về ngôi thứ, nên các ngài phải hòa giải với nhau để lo toan cho những ngày sắp tới đây sống giờ.

- Còn về phía Họ Đạo, Giáo dân cũng như BCH và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình đều cũng chung một Chính Nghĩa, nên mọi việc đều đồng nhất. Có chàng Họ Đạo chỉ khát khao được Đức Cha DuMaine ban cho ơn huệ là Ngài thu hồi Lệnh Bỏ Nhiệm Lm Dường về làm Chánh Xứ Họ Đạo.

Rộng đời với Lm Dường và các Lm kia, lập trường của hầu hết giáo dân không chấp nhận các "Ngài" mau vong bản này về làm chính xứ Họ Đạo.

Còn đối với một nhóm giáo dân nào đó ngoài Họ Đạo không cùng chung một lập trường, đó là quyền tự do của họ, giáo dân ở đây không hề để ý đến điều đó, vì ai cũng nghĩ rằng tất cả đều là anh em con một Chúa. Hơn nữa giáo dân ở đây chưa quên lời các cụ đã dạy:

"Nhiều điều phú lấy giá gương,
Người trong một nước phải thương nhau cùng"

chứ chưa đến nỗi đã phản bội dân tộc mình qua mau như các "Ngài" trên đây.

3- "Mutton đầu heo nấu cháo".

Mục đích chính của thánh lễ này là ước ao qui tụ thật đông đảo các giáo dân Họ Đạo NVCTTD cũng như mọi giáo dân xa gần đến tham dự. Ban tổ chức sẽ thu hình, cũng như những cơ quan truyền thông Việt Mỹ sẽ thu hình, rồi trình chiếu trên các màn ảnh hoặc trên báo chí quang cảnh thâm uất đông nghịt giáo dân trong buổi lễ. Lúc ấy Lm Dương sẽ dựa vào sự kiện này trình lên Đức Cha DuMaine về số lượng giáo dân ủng hộ Ngài.

Những điều mở ước của Lm Dương và Ban Tổ Chức không được toại nguyện; ngược lại thực tế rất phủ phàng.

Dù những người tham dự buổi lễ đó hay không, những theo dõi truyền hình VN bằng tần 48, hoặc đọc báo, ngày 10-8-86 đều phải công nhận rằng, khi Lm Dương vừa bước lên bục thờ thì:

"Đồ ai đem được lá rừng
Bằng nhiều như lá 'xin đừng Cha Dương'".

Rồi nhiều tiếng "No, Fr. Dương" được liên tiếp hô lên đến khoảng 10 phút mãi cho đến khi Lm Dương trở vào phòng áo mới dứt.

Sự việc này chứng tỏ giáo dân HĐNVCTTĐ không chấp nhận, Lm Dương làm chánh xứ họ đạo đến mức độ khùng khiêu như vậy.

Em Hà a! Trên đài này, họ thút thít lấy Chúa ra làm bình phong, họ thút thít nói: "Chúa là trên hết".

Những thực tế "cái tôi" của họ trên cả Chúa. Nếu ĐC DuMaine và Lm Dương đặt Chúa trên các Ngài thì các Ngài hãy dẹp tự ái riêng mà lo phân ròi các linh hồn cho đoàn chiên Chúa trao cho các Ngài. Nếu ĐC DuMaine không dẹp bớt "cái TÔI" của Ngài mà cứ lấy thân quyền lẫn thế quyền của mình đưa Lm Dương về làm chánh xứ Họ Đạo NVCTTĐ, các Ngài có thể tưởng tượng được việc truyền giáo cũng như sự cứu rỗi các linh hồn "tốt đẹp" như thế nào tại đây không?

Vì thế chúng ta hãy luôn luôn tâm niệm rằng:
"Tin đạo chứ đừng tin người có đạo"
Anh cứng tin rằng em chúa thế quyền
"Tự ái hưởng dân quyền hành, công lý đời nòn ra đi"

4- "Họ Đạo hay đặc xứ (Mission và GXTN) khác nhau thế nào anh làm ơn cho em rõ?"

a) Mục vụ

Về phương diện mục vụ, Họ Đạo, đặc xứ đều được phép cử hành các nghi lễ y như một giáo xứ vậy. Vì thế nhiều người lầm tưởng rằng, họ Đạo và giáo xứ thế nhân đều là một.

b) Giáo luật

Về phương diện giáo luật thì khác nhau hoàn toàn.

* Giáo xứ thế nhân

Giáo xứ thế nhân được tòa thánh Roma ban phép qua điều 518 (Canon 518). Điều khoản này coi như bất di bất dịch

* Họ Đạo

Họ Đạo hay đặc xứ (Mission) hiện nay không còn tồn tại trong giáo luật nữa, và đã được thay thế bằng GXTN bởi điều khoản trên.

Vì thế họ Đạo NVCTTD ở đây chỉ do đờ ân của riêng Đức Cha DuMaine cho mà thôi. Bởi vậy Ngài có đủ thẩm quyền xóa bỏ bất cứ lúc nào. Thêm vào đó, theo tinh thần văn thư ban phép thiết lập họ Đạo, DC/DM đã nói rõ: "... Cứ 10 năm xét lại một lần ... hoặc ... khi linh mục chánh xứ nhận thấy không cần tồn tại nữa..."

Đây là điều rất quan trọng mà toàn thể giáo dân họ Đạo qua lo lắng cho sự trường tồn của họ Đạo mình, vì thế chính DC DuMaine đã tuyên bố trong một phiên họp có sự hiện diện của cha Tịnh rằng:

"Đường lối của tôi trước sau không thay đổi".

Còn Lm Dương, khi được bổ nhiệm làm chánh xứ họ Đạo, theo tờ Valley Catholic (cơ quan ngôn luận chính thức của địa phận SJ) phỏng vấn Ngài, thì Ngài đã trả lời: "Tôi đồng quan điểm với DC DuMaine".

Đó là lý do chính đáng nhất mà DC DuMaine bổ nhiệm Lm Dương làm chánh xứ họ Đạo NVCTTD.

5- "Tại sao họ Đạo bây giờ bầu thêm Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình?"

a) Công Lý

Khi họ Đạo công giáo VN tại đây được DC DuMaine đồng hóa vào các giáo xứ địa phương một cách quá sớm. Ngài được hầu thuận mãnh liệt bởi Lm Dương và các Lm kia. Giáo dân ở đây thấy rõ rằng các Ngài không thêm để ý đến giáo luật 518 cũng như tinh nguyên xin lập GXTN của cả công đoàn. Ngược lại gia đình CGVN bị chia làm 3 thành phần rồi được phân tán mỏng. Sự việc này chứng tỏ cho giáo dân biết rằng công lý của người công giáo VN tại đây đã dang và sẽ bị cha dập.

b) Hòa Bình

Khi được tin chính thức Lm Dương về làm chánh xứ họ Đạo, hầu hết giáo dân ở đây đều hoang mang và lo lắng cho số phận của họ và cho sự trường tồn của họ Đạo. Vì thế sự an bình của họ Đạo bị đe dọa. Qua thật, khoảng 1 tháng nay, mặc dù Lm Dương chưa thể về được họ Đạo nhưng bắt an căng ngày càng chùng chật trên vai người giáo dân tại đây.

Tiền đoàn được những sự việc này nên ủy ban BVCL&HB ra đời.

6- "Theo tâm thư đầu tiên của Cha Dương thì Ngài sẽ xin DC DuMaine nâng họ Đạo lên hàng GXTN, anh nghĩ sao về việc này?"

a) Công của ai?

Điều khát vọng của GDVN tại đây là được lập một GXTN. Sự ước ao này đã chính thức thể hiện qua tinh nguyên thư đề trình DC DuMaine ngày 2-6-84.

Ví thế DC DuMaine quyết định như thế nào, hoặc lúc nào là do quyền của Ngài. GD ở đây không tranh danh, không quan tâm đến công lao đó là của ai cả, miễn làm sao được DC DuMaine chấp thuận là toại nguyện rồi. Mặc dù GD ở đây đã qua vất vả, đau khổ về thánh nguyện này hơn 2 năm qua.

b) Lúc nào?

Nhiều GD ở đây đoán mò rằng, có thể vào hồi 7:15 ngày 16-8-86 này DC DuMaine đến tân phong Lm Dương làm chánh xứ họ đạo NVCTTD tại nhà thờ Maria Goretti. Cũng trong thánh lễ đó có thể Ngài sẽ nâng họ đạo lên hàng đầu GTXN và Lm Dương sẽ là cha chính xứ tiên khởi GTXNVN tại đây.

Em Hà yêu quý,

Chuyện họ đạo còn dài những ngày đã về chiều; Tâm trạng GD tại đây lúc này chẳng khác nào như những chiếc lá vàng mùa thu còn sót lại trên cây. Anh xin Em cũng hướng về Cơ củ mà dâng lên Chúa thánh thân lời nguyện thiết tha cho họ đạo này nhé. Anh sẽ cố gắng viết tiếp cho Em vào thủ tới.

Trước khi đứng bút, anh nguyện chúc em luôn luôn là con chiến của Chúa và của GH. Chúng ta hãy cầu nguyện lẫn cho nhau trong tình yêu của Kitô và Giáo hội Ngài.

Mền nhau trong kinh nguyện,

LÊ ĐỨC AN.

Ở Mỹ này, cũng có trường cái tao!
Trưởng sở này biết có giống bên nhà?
Nếu giống bên nhà thì tội nghiệp hai cha.
Ở bên nhà ai cũng đều biết cả,
Hầu hết chúng con đã học trường cái tao,
Đói rét quanh năm vẫn yên lặng cúi đầu.
Chiu đứng muôn vạn cuông phong giống bão,
Mưa lạnh bên này nào có thấm vào đâu!
Đã đến lúc đoàn chiến đấu khổ nhất,
Ai lòng tin ai kéo ngã lòng tin?
Ai là người tham quyền cao chức trọng?
Sống theo thời nhờ thủ đoạn tình ranh.
Hai Cha Phó bị cầm tù thất hòng,
Mọi tầng lớp giáo dân đều cũng bị cầm chân.
Tứ buổi Cha đi, họ về toan làm chủ,
Khô nhọc chắt chõng Thanh Giá vác lên vai!
Tiếng thở, lời than như tiếng gào thét nổi,
Của phi tuân phẫn lúc vút lên cao!
Những ngày ấy họ khua môi múa mạp,
Rắn cho ra trình diện một phông trào.
Chiều hôm ấy vào áp ngày Sabbath;
Họ ra mắt các quan triều ngọ ngáo,
Đứng như rặng họ sắp đặt tứ lầu,
Cũng có vài ba mang ngự làm quan,
Như là để làm vương gia đặc ý!
Những bất ngờ thì Thần Điều Hiệp Sĩ,
Đổi tình hình khác biệt lạ lùng thay!
Vả dù luân đã không còn sôi nổi,
Bản tán về thế đứng của phong trào.
Họ bỗng đứng ra lệnh với hô hào,
Vả chi thì phải gọi "không" thanh "có".
Tở Chính Nghĩa họ đe rặng đốt bỏ.
Bút mực chúng con cứ dọa thủ tiêu đi.
Tấn Thủy Hoang ở thế kỷ hai mươi?
Thật là lung không một ai hiểu cả!
Vả tất cả chỉ trông chờ phép lạ.
Rất khôi hài trong một lễ tấn phong.
Họ dùng cả trăm cảnh sát võ trang.
Mọi cảnh sát dất một con chó sói,
Nửa vạn chiến hiền làm sao chõng chọi?
Với một bầy chó sói đủ dẫn kia!
Phong chúc cho nhau mang cả chó theo hầu,
Quyền lực độc tài ai mà không khiếp sợ!
Thời thì họ được ngang tâng một thứ,
Làm những điều kỳ quái có sao đâu?
Công sản kia cũng từng làm như thế,
Danh giết quyền hành, tâng bốc lẫn nhau!
Chiến không được vô nhà thờ dự lễ,
Cảnh sát dùng công khóa của Giáo hoàng kia;
Cảnh sát hàng ngang chặn trên Cung Thanh;
Cảnh sát bên ngoài ban lệnh chó sủa vang;
Tiếng người nói xen tiếng người âm à!
"Liệu có tuyên cử trong cuộc tấn phong?"
"Liệu có hòa bình hay gây thêm đổ vỡ?"
Trước cảnh nghịch thường ai cũng thấy hoang mang!
Có hai em trong chúng con bị bắt,
Họ bắt làm con tin để dẫn mặt đám đông,
Hai em lãnh mấy dũi cui cảnh sát,
Bốn cánh tay mang nặng nhọc vớng công,
Miệng hô "No" khẩu hiệu rất gai phong!
Tổ phụ đi vớ Eden một thú!
Con rắn độc mã có dịp tháo thân,
Cũng ba cẳng bốn chân,
Chạy khỏi cái vớ Eden Đàng vô lối.

THIỆN HẢI.

Từ Buổi Ch Đi

Ta thường nói chia ly là duyên tiếc!
Nhưng đời ta là vạn cuộc chia ly,
Là vạn lần say chén tiễn kỹ!
Thân trai vô ngựa trong sương gió!
Có nghĩa gì đâu một chén tiễn đi!
Vả có nghĩa gì đâu một chén dâng,
Dẫu cho Cha thưởng con cái thực nhiều!
Cha cũng đành tuân lệnh của Bê trên.
Lệnh Bê trên được coi là tuyệt đối.
Chén dâng kia Cha cạn đức vãng lời,
Bởi vì Cha hết lòng yêu con cái!
Họ rêu rao Cha hững hờ sai lầm,
Họ lên án Ban Chấp Hành lâm lạc,
Cả đoàn chiến bị bao lưới dao đâm!
Tấn nhận thay Joan những lưới dao cùn!
Cái triết thuyết tuyệt cú mèo của họ,
Đuổi Cha đi cho để thit bầy chiến.
Tứ buổi Cha đi đất trời buồn vô hạn,
Nước mắt dâng trào lòng uất nghẹn muôn dân!
Họ tiếp thu nhà thờ băng vũ lực,
Cả cộng đoàn tưởng lại tháng Tư đen?
Nhưng chúng con là số đông kết tu,
Bạo lực kia cuông chạy mất như điên.
Tiếng khóc than mỗi ngày thêm râm rứt,
Lòng ngậm ngùi của nửa vạn con chiến!
Rồi tiếng khóc đã trở nên hăm hực,
Giữa một trời áp bức chụp trên đầu!
Con người sống giữa cảnh đời tận thế?
Thứ quyền lực của người ta đáng kể,
Hai Cha Phó nào có thấm vào đâu!
Giáo đường ta bị cầm lệ hàng ngày,
Hăm hấp trời đêm quân binh ồng chánh tông,
Rình rập đoàn chiến xem lễ ở tư gia.
Vả cuối cùng ông đã chẳng buông tha,
Ông đã bắt hai cha đi tày nào?

ĐÈN THÁNH VÀ KẸ BUÔN BÁN

Đoạn Phúc Âm Thánh Gioan II câu 13-25 kể lại sự việc của Chúa Giêsu đánh và xua đuổi bọn buôn bán ra khỏi đền thánh Giêrusalem. Giờ đây, dân chúng trong Công Đồng Công Giáo cũng đã vào nhà thờ và "xua đuổi" Linh mục Lưu Đình Dường một cách tửng tử. Xét lại việc làm của Chúa Giêsu thời xưa và hành động của giáo dân ngày nay ta nhận thấy:

Ngày xưa, Chúa Giêsu cảm nhận được nơi tôn thờ Cha Chi Thánh của Người đã bị bọn con buôn làm ô uế. Họ lợi dụng phong tục dâng của lễ vào đền thờ do luật Maisen để bán các lễ vật, đổi chác bạc tiền ngay nơi thờ phụng tôn nghiêm. Họ lợi dụng lòng mến Chúa của bọn đạo để mưu cầu lợi ích riêng. Nhận thức được sự lợi dụng vô ý thức đó, Chúa Giêsu vì "sự nhiệt thành đối với nhà Chúa sẽ thúc đẩy tôi" (Gioan II, 17), nên Ngài đã dùng dây để đánh đuổi những người buôn bán đó.

Ngày nay, Công Đồng Công Giáo tại San Jose cũng nhận thức được rằng: Linh mục Lưu Đình Dường đã lợi dụng chức vụ Linh mục và Thánh Lễ ngày 9-8-86 để ra mắt một Phong trào gọi là Bảo Vệ Đức Tin Công Giáo. Linh mục Dường có hàm ý sử dụng Thánh đường là nơi tôn nghiêm để "trình làng" một Phong trào làm hậu thuẫn cho những lý lẽ và hành động của Linh mục. Linh mục dùng sự sốt sắng tham dự Thánh Lễ của giáo dân và thánh đường cho từ lợi cá nhân.

Ngày lễ tấn phong hôm 16-8-86, Giám Mục Pierre DuMaine dùng quyền lực, chức vụ mà Hội Thánh ban cho, và nhà thờ để làm một việc không ai tưởng tượng được. Trong nhà thờ đầy cảnh sát che chở, người vào bị lục xét kỹ lưỡng. Bằng mọi giá, Ngài tấn phong cho được Linh mục Dường làm Chánh Xứ. Mọi hành động làm cho có lẽ chứ chẳng có lẽ nghi gì cả. Mặc dầu rằng giáo dân không đồng ý, Giám Mục cứ làm, vì danh dự cá nhân và lòng ty hiem chứ không phải vì lòng mến Chúa và yêu tha nhân.

Và cũng chính sự việc đó cũng với lòng sốt sắng đối với nhà Chúa mà giáo dân đã xua đuổi Linh mục Lưu Đình Dường như xưa Chúa Giêsu đã xua đuổi bọn con buôn.

Ngày xưa, Chúa Giêsu phải đánh đuổi bọn buôn bán ra khỏi đền thánh Giêrusalem hai lần. (Gioan kể sự việc vào Lễ Vượt Qua lần thứ nhất cuộc đời công khai, Phúc Âm Nhất Lãm kể là Lễ Vượt Qua lần cuối cùng). Và ngày nay, chúng ta đã xua đuổi những kẻ lợi dụng nhà thờ làm nơi đổi chác cho ích lợi riêng hai lần. Thật là một sự trùng hợp hi hữu.

Hành động ngày xưa của Chúa Giêsu bị nhiều người Do Thái chất vấn. Việc làm ngày nay của Công Đồng Công Giáo cũng bị nhiều người đặt vấn đề: Tại sao lại làm như vậy? Câu trả lời thiết tưởng rằng ai trong chúng ta cũng đã rõ là do lòng nhiệt thành đối với nhà Chúa đã thúc bách chúng ta hành động mạnh đối với những kẻ buôn bán thánh.

Ngày xưa Chúa Giêsu chỉ đuổi bọn buôn bán hai lần mà thôi. Mong rằng việc xua đuổi những kẻ buôn bán thánh trong nhà thờ sẽ không còn tiếp diễn nữa. Xin hãy để nhà thờ là nơi tôn nghiêm để thờ phụng Thiên Chúa cho xứng đáng. Nếu ai đã mưu lợi dụng thánh đường để mưu cầu lợi ích cá nhân, chúng ta cũng sẽ đánh đuổi bọn họ như xưa Chúa Giêsu đã làm vậy.

B.B.

MỘT KHỊCH LỄ ĐIỂN HÌNH CỦA MỘT GIÁO DÂN MỸ

KG: Công Đồng Việt-Nam Tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

Chúng tôi hoan toàn ủng hộ lập trường của Công Đồng quý vị chống lại quyết định của Đức Giám Mục Giáo Phận San Jose. Xin quý vị nhắc nhở các vị "Lãnh Đạo" của chúng ta rằng ngay từ buổi sơ khai, Giáo Hội Công Giáo Hoa Kỳ đã có các Giáo xứ Đức, Ý, Do Thái (ngay cả Pháp là quê hương của Đức Cha) ngõ hầu những nền phong phú của họ được tôn tại. Nhờ vào những giáo xứ này mà thế hệ con cháu của họ có thể hội nhập vào đời sống mới dễ dàng hơn. Chính thế hệ này là một nguồn lực thật phong phú cho một thế giới mới, một nguồn ơn phúc cho toàn thế cộng đồng.

Quý vị đang chứng minh cho chúng tôi ý nghĩa của tinh thần dân chủ.

Kính chào quý vị trong tinh thần Công Lý và Hoà Bình.

Patricia G
Một Giáo Dân Tại Fremont

Xin Đính Kèm \$30.00

LƯƠNG TÂM và Trái Tim

Trong lòng tôi, sự uất ức đã ngập tràn khi nhìn thấy người anh em của tôi bị cảnh sát đánh ngất xỉu, nằm gục trên sân nhà thờ. Cha ơi, nếu lòng Cha thủy chung, và biết phục vụ cho dân, sao Cha không ra để bênh đỡ cho người con của Cha?

Vì thấy một cô gái bị té khi cảnh sát đàn áp giáo dân lui về sân cỏ nhà thờ, em Dũng đã đỡ cô gái dậy. Nhưng cảnh sát đánh em gục. Người em ra rồi, và họ lôi em xềnh xệch trên đường, rồi quăng em vào nhốt trong một chiếc xe của cảnh sát. Họ ghẹo tôi, em làm can trở lừ thộn! Hình ảnh em Dũng ngã xấp trên mặt đường đã làm tôi hết lớn, gồng lên với hết sức lực mà tôi có thể làm được: "That's our people!" ("Đồ lã anh em chúng tôi!"). Những ngón đòn của cảnh sát như đã quất mạnh vào chính trái tim tôi.

Khi thấy cảnh sát đẩy giáo dân bằng những lời hiềm độc: thọc đuôi cui vào bụng và ngực của giáo dân, chị Trinh đã chỉ vào đuôi cui và xin đừng đàn áp giáo dân. Nhưng người cảnh sát đứng trước mặt chị đã bẻ quất tay chị, và lời chị xông xộc lên xe cảnh sát. Chỉ vì thường giáo dân mình, chỉ vì dám nổi lên tiếng nói trung thực để bênh vực cho giáo dân, mà em Dũng và chị Trinh đã bị cảnh sát bắt làm con tin, cho đến khi Đức Cha DuMaine được trở về nhà bình yên sau lễ tấn phong. Cảnh đời trở trêu!

Tôi hỏi người cảnh sát đứng trước mặt tôi bằng một giọng nói hết sức ôn tồn:

— Tại sao các anh muốn chúng tôi lui lại?

Người cảnh sát trả lời:

— Đức Giám Mục sẽ đi về ngõ này.

Tôi chỉ vào chiếc xe cảnh sát đã nhốt hai người anh em của chúng tôi, nói hết sức thành thật với người cảnh sát:

— Tôi không thấy chiếc xe nào di chuyển cả, ngoại trừ chiếc xe đó.

Vì người cảnh sát dùng dùi điện với tôi, nên ông quay lại theo hướng tay tôi chỉ. Và khi người cảnh sát hiểu ý tôi, tôi thấy mắt ông đã rướm rướm nước mắt.

Trong khi đó, Đức Giám Mục và các Cha đang ở trong nhà thờ lo việc tiến chức, thánh quan, đèn được sang loang, tiếng của hơn mười máy micro có lần át tiếng than khóc của giáo dân. Còn ở ngoài đây, giáo dân chất phác, thực lòng thì lại bị đánh đập, bắt bớ.

Đẹp tới của màn đêm đang từ từ phủ, gió thổi lạnh thêm lòng người.

Giờ phút đó, trái tim của tôi như bị ai cắn xé. Tôi không thể tin tưởng vào trái tim của con người, kể cả những đảng bực tu hành! Các Cha sao tham quyền tước quá mà không ra đây chứng kiến cảnh giáo dân bị đánh đập, bắt bớ vô cớ như vậy.

Tại sao Đức Giám Mục không hề muốn gặp trực tiếp những người đại diện của giáo dân. Tại sao Đức Giám Mục đã không tin tưởng vào TÌNH THÂN CÔNG GIÁO của GIÁO DÂN VIỆT NAM, mà lại nhờ lực lượng cảnh sát và chó săn để bảo vệ tính mạng của Ngài, và để đàn áp giáo dân. Tôi đã khóc tức tưởi khi không tìm ra được câu trả lời: LƯƠNG TÂM VÀ TRÁI TIM của CÁC CHA ở đâu? Giờ phút đó, tôi chỉ nhìn thấy trời cao, tôi chỉ còn một niềm tin tuyệt đối: TRÁI TIM CỦA THIÊN CHÚA.

Dù tôi đã đến Trung Tâm Họ Đạo từ trưa ngày thứ Bảy để giúp các bác, các chú, các anh chị đóng báo CHINH NGHĨA, dù tôi đã quên cả ăn trưa, ăn tối, và làm việc trong 14 tiếng đồng hồ liên tiếp, đến 2 giờ đêm hôm sau, tôi vẫn không thể nào lên giường được.

Mỗi khi hình ảnh em Dũng ngã sõng xoài trên mặt đường trở về trong óc tôi, nước mắt tôi lại chan chứa. Tôi đã quỳ và ngắm nhìn hình ảnh Chua Hải Đông trong mang cỏ. Tôi đã khóc và thưa Chua rằng: Chua ơi, sao dân Chua lại phải chịu nhiều áp bức, bất công. Chúng con đến với Cha chúng con, gõ cửa để xin Ngài mở lòng nhân từ, cho phép chúng con có một GIAO XỨ và một Cha Xứ mới biết quên mình vì đoàn chiên. Chúng con chung sức với nhau để từ tước về vấn đề tài chính. Chúng con chỉ xin phép chủ không xin tiền. Ai là người đã nói với Cha Sullivan là chúng con nghèo, không đủ tiền để từ lo, ai là người đã bán tình mang cảnh sát và chó về đàn áp giáo dân. Chúng con không hề biết mặt những người đó. Chúng con chỉ có lòng của những con người chân chính. Tại sao chúng con đến gõ cửa nhà Cha, mà Cha không hề mở lòng thường xót chúng con!

Tôi nhìn thấy hình ảnh của gia đình Thanh Gia, mệt mỏi vì đường xa, đến gõ cửa các nhà trọ nhưng chẳng ai thêm cho vào, và tôi nhìn thấy giáo dân Việt Nam đang chia sẻ với thân phận của CHÚA HẢI ĐÔNG, không nhà, không cửa và cũng bị khinh khi. Lúc đó, lòng tôi mới tìm lại được sự an bình, vì biết rằng Thiên Chúa đang chia sẻ và an ủi tôi.

Với niềm tin vào lòng thương yêu, và sự an bài của Thiên Chúa, chắc chắn CÔNG LÝ VÀ HOÀ BÌNH sẽ trở lại với CÔNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM. Không một sự áp bức, bất công nào có thể chiến thắng được niềm tin của những GIÁO DÂN CHÂN CHÍNH.

BÍCH-LIÊN

DANH SÁCH CÁC VỊ HẢO TÂM GIÚP CHÍNH NGHĨA

Trình V. Thành	\$30	Võ Danh	100	Khánh	10
Nguyễn D. Liên	30	Phan T. Thiết	50	A. Danh	20
Trần C. Thiên	20	Le T. Lập	50	A. Cường	5
Trần T. Hai	20	Anh Hồ Mạnh Nguyên	20	Bà Hương	20
Hà V. Sân	10	O. Sân	20	Vô Danh	1
Hà D. Khanh (Minh)	50	Anh Tôn	10	Bác Diệm	20
Trần V. Ngọc	40	Cô Vinh	10	Chú Thoại	20
Phạm Tất Thành	20	Ô. Luân	13	Vô Danh	1
Nguyễn T. Tung	10	Ô. Thành (downtown)	20	Bác Hiệt	20
Nguyễn T. Chuông	10	Ô. Phạm Huyền	10	Anh Tiên	20
Nguyễn Sinh	12	Bà Tung	12	Anh Thành	10
Nguyễn V. Sơn	10	Bà Bón	3	Bà Tung	20
Bùi V. Lâm	20	Vô Danh	10	Bác Trúc	10
Nguyễn V. Hiệt	40	Phạm Kim Thành	20	Anh Lau Tin	20
Đỗ Diệm Thoại	30	Bùi Tạ Hành	10	Vui V. La	
Bà Học	40	Anh Chi Luồng	100	Ô. Thịnh	20
Bà Trú	10	Vô Danh	20	Bùi Nguyễn	20
Ô. Thịnh	50	Vô Danh	20	Trình V. Thanh	100
Ô. Tiên	20	Anh Chi Vinh	20	Ô. Hiệt	60
Bà Nở	2	Vô Danh	5	Bà Bón	5
Ô. Diệm	40	Chường Hữu Nguyễn	20	Vũ Quốc Thông	10
Ô. Luân	40	New Saigon Market	100	Bà Thoại	20
Vô Danh (dua cho Ba Lien)	20	Hà Ngọc Oanh	20	Anh Đình Long	40
Bác Đường (Minh)	10	Vô Danh	5	Vô Danh	12
Bà Tuyết (Hoa - Thang Long)	100	Vô Danh	5	"	1
Lan Hữu Đức	50	Tho Phạm	50	"	10
Kỳ Mỏ Thanh	20	Cô Lan	5	"	20
G. Đình Ba Hội	100	Vân Sanh Trần	50	"	10
Nguyễn Mạnh Hùng	30	Ông Sạn	10	Bà Cu Trinh	10
Nguyễn Đ. M. Trường	50	Bà Cu Ô. Thành	20	Bà Gõn	10
Bà Học	40	Diên Phạm	5	Nguyễn Kiên	50
Hoàng Ngọc Văn	50	Trần Văn Hoi	20	Vô Danh	2
Hà Duy Trung	5	Cụ Trinh	10	"	100
Vu T. Thanh Hiên	20	Vô Danh	40	Bà Tuấn	20
Nguyễn Văn Thôm	50	Bà Nguyen	20	Vô Danh	40
Hà Nga	20	Ô. Chung	20	"	5
Nguyễn Sach	20	Ô. Khanh	8	"	1
Đào Đức Chiêu	20	ÔB. Nguyễn Việt Dương	20	"	20
Nguyễn Tường	20	Chị Vân	20	Nguyễn T. Kiêm	50
Nguyễn Duy Viện	30	Anh Định	10	Vô Danh	20
Ô. Sân	50	ÔB. Du	30	Đoàn T. Đức	10
Bà Cu Quy	5	Ô. Nguyễn Kim	20	Bà Quán	10
Bà May	20	B. Trần Công Thiện	20	Bà Lan	10
Nguyễn Long	10	ÔB. Vũ Trọng Bình	30	Vô Danh	20
Ô. Các	5	Cụ Tinh	20	Ô. Quyên	10
Nguyễn Đức	20	Ô. Thiệu Hải	50	Bà Bay	5
Bùi Đình	20	Cô Vinh Hà	20	Vô Danh	14
Vô Danh	50	Dung Nguyễn	50	"	20
Vô Danh	6	Nguyễn V. Hiệt	20	Quê Vinh	16
Trần V. Sanh	50	Anh Long	20	Vũ Hạnh	10
Ô. Trường	20	Jakobe	20	Bùi Nguyễn	20
Phan T. Thiết	40	Vô Danh	50	Thăng	20
An Hoài Vũ	50	Luong Kim Phạm	20	Bà Liên	10
Bà Đề	100	Anh Mẫn	20	Vô Danh	215.68
Gon	20	Đoàn Văn Chanh	20	"	20
Thiệu Hải	50	ÔB. Hà Duy Tiến	50	Bà Nguyễn Thị Q.	30
Nguyễn Hữu Cỏ	50	Ô. Nguyễn Nghĩa	20	Anh Chi Tinh (bà Liên đưa)	50
Vũ T. Mỹ	50	Cô Ngọc Nguyen	10	Nguyễn Hoàng Luồng	40
Cụ Đoàn T. Đức	10	Vô Danh	15		
Cụ Tinh	20	A. Ngọc	5		
Trần T. Dung	20				

THỜI KỶ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

THỜI KỶ LOẠN LẠC: HỊCH CHÁNH ĐẠO và DIỄN HỒNG ĐẠI HỘI.

Sau khi có được sự hậu thuẫn mạnh mẽ của BANG HÀNH SỬ, BẠC TRANG cấp tốc phổ biến hịch CHÁNH ĐẠO khắp nơi, kêu gọi dân chúng nhất tề đứng lên đòi hỏi triều đình phải thỏa mãn hai nguyện vọng như sau:

— Thiết lập **THỂ NHÂN TRẦN** cho người **HOÀI QUỐC**.

— Đình chỉ việc bóc lột Tổng Trần **LỖ DUNG** và Doanh **TUẦN GIAO**.

Hịch **CHÁNH ĐẠO** là một công trình tổng hợp do **BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THẠI BÌNH** và một số đồng người có lòng với đại cuộc. Hịch nêu lên nguyện vọng, lập trường, tư tưởng, cam nghi của dân chúng bằng mọi hình thức văn chương thi phú. Dân chúng đón nhận hịch một cách nồng nhiệt; trải lại Triều đình cảm thấy lo âu vô cùng. Bấy giờ **XU UỀ VẤN** đang là Tế Tướng kiêm Nội Bộ Thượng Thư của **HỒ SINH**, sau khi lĩnh ý của Hoàng Đế **THẠCH ĐỒ MA** ra lệnh cho các Tổng Trần người bạn xu dụng mọi phương tiện sẵn có để ngăn chặn hịch. Tế tướng **XU UỀ VẤN** là một người có rất nhiều quyền hành và thế lực; Ông đứng ra chăm lo tất cả công việc triều chính trong những lần Hoàng Đế **THẠCH ĐỒ MA** đi kinh lược. Tính tình của Ông cũng giống như Hoàng Đế **THẠCH ĐỒ MA** và chính sách của Ông có lẽ còn gay gắt hơn nhiều.

Ngày 20 tháng 7 năm Bình Dân 1986, **BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THẠI BÌNH** dự định sẽ tổ chức một **DIỄN HỒNG ĐẠI HỘI** trong khuôn khổ buổi lễ Tri Ân và Tiên Biệt Tổng Trần **BÌNH VIÊN AN** sau 11 năm nhọc nhằn dựng Trần. Hoàng Đế **THẠCH ĐỒ MA** ước mong có một cuộc lễ như thế để Ông có dịp giới thiệu Tân Tổng Trần **LỖ DUNG** với thân dân của Ngài. Nhưng sau khi biết được ý định của **BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THẠI BÌNH** sẽ lời dung buổi lễ để **DIỄN HỒNG ĐẠI HỘI**, Ông ra lệnh hủy bỏ buổi lễ và đồng thời ra yết thị công bố với dân chúng là Hoàng Đế đang bị thích khách đe dọa. Đây là một đòn chiến thuật để Ông thoát khỏi cảnh phải đối diện với hàng ngàn thân dân của Ông vì lúc nào Ông cũng cho rằng nhóm chống đối chỉ là thiểu số. Tuy buổi lễ bị hủy bỏ, dân chúng cũng kéo

nhau về tham dự đồng đảo để nam phụ lão ấu trong toàn cõi có dịp bày tỏ quyết tâm của họ đối với hai thỉnh nguyện kể trên. Những băng giấy với hàng chữ "**THỂ NHÂN TRẦN: thuận**" và "**LỖ DUNG: bác**" được tất cả dân chúng dó cao và hồ to như là một đút khoát với Triều đình. Tuy nhận được lệnh của Hoàng Đế **THẠCH ĐỒ MA** là không được tham dự buổi lễ, Tổng Trần **BÌNH VIÊN AN** đã cố gắng đến với đám dân của Ông vào giây phút cuối cùng trước khi **DIỄN HỒNG ĐẠI HỘI** bế mạc. Một số đồng dân chúng đã xúc động và nước mắt của họ là những chung Ly Bội Thủ được giành cho những bậc Khai Trần Công Thần.

THỜI KỶ LOẠN LẠC: LỖ DUNG và THAM MÙU BỘ:

Để chuẩn bị cho việc trấn nhậm Doanh **TUẦN GIAO** được dễ dàng, Tổng Trần **LỖ DUNG** bắt đầu tổ chức hệ thống nhân sự trong việc điều hành công việc của Doanh phủ Ông đã thầu nạp được một số người trước kia bất mãn với Cựu Tổng Trần **BÌNH VIÊN AN** hoặc những người không bao giờ hợp tác với dân **HOÀI QUỐC**. Đứng đầu **THAM MÙU BỘ** của **LỖ DUNG** là **KHUYẾN NGÔN ĐÀU ĐÀ**, một người trước kia đã tu luyện tại một tu viện của **THIỆN GIAO**. Về võ nghệ, **KHUYẾN NGÔN ĐÀU ĐÀ** có môn binh khí sở trường là "**VŨ KHÔNG LUẬN**" mà cơ bản Tổng Trần **BÌNH VIÊN AN** đã thất diện bat đao. Kể đến là **VÔ CÔN TỬ TÀI**, một người có hạng đã làm đến chức Quyền **GIÁM LÍNH** của **NHA MỤC VU**. Sau **VÔ CÔN TỬ TÀI** là **ĐÈN HOA TẠC TỬ** đã tung tung hoành ngang dọc một thời tại Trần **CẨM BAO**. Cả hai nhân vật trên chuyên xu dụng "**NẠC DANH THỦ**" và võ nghệ đã đến mức thượng thừa nhất là khi phải giao đầu trong bóng tối. **TRANG CÔNG TẤN** cũng đầu quân dưới trướng của **LỖ DUNG**. Mặc dầu không phải là một cao thủ lợi hại của Phái **HẮC MA** nhưng **TRANG CÔNG TẤN** có dưỡng quyền "**MẬT SÁT CÁN**" cũng làm cho mọi người phải kiêng nể. Ngoài ra trong những ngày còn lán dạn với công danh sự nghiệp, **LỖ DUNG** đã được **LE GIA TRANG CHỦ** mời về trang trại của Ông để nghỉ ngơi và làm Đại Bán Doanh cho mưu đồ đại sự. **LỖ DUNG** cũng đã mọc nối với một số người thuộc **VINH VÔ NGÃ AI HỮU Hội** để công tác với Ông ta. Một số người sau khi biết được ý đồ của **LỖ DUNG** đã từ chối hợp tác; tuy nhiên một số khác vì năng đầu óc địa phương vẫn còn bám sát vị Tổng Trần để hy vọng có được chức quan nhỏ trong Doanh **TUẦN GIAO**.

THỜI KỶ LOẠN LẠC: ĐỘT KỊCH DOANH TUẦN GIAO LẤN THỦ NHẤT

Ngày 21 tháng 7 năm Bình Dân 1986, lúc ay vào khoảng đầu giờ Mùi, trước sân tiền đường của Trần **LẬU GÁ TỖ** một khung cảnh nhộn nhịp khác thường. Doan người ngựa của Tổng Trần **LỖ DUNG** đang chuẩn bị cho cuộc di quân về Doanh **TUẦN GIAO**. Tổng Trần **LỖ DUNG** trong bộ nhung phục màu đen,

co, đeo the bài trang, nài nịt gọn gàng trên tay nắm chặt ấn Tống Trần đã được Hoàng Đệ THẠCH ĐO MA ban cho cách đó hơn một tháng đang duyệt qua hàng quân trước giờ lên đường. Sau khi đưa mắt quan sát quân ngũ lần cuối cùng, Tống Trần LỘ DUNG dong dạc hét to: “Phen này nếu không vào được Doanh TUẦN GIAO, ta the không về Trần LAU GA TÔ này nữa.” Nói xong Ông phùng lên chiến mã và hô to “Lên đường!”. Đoàn người ngựa hăm hở phóng ra khỏi cổng thành, lấy hướng Nam của Tu lộ NHỊ BAT THẬP trực chỉ Doanh TUẦN GIAO.

Sau hơn nửa giờ đường, đoàn chiến mã của LỘ DUNG đã đến được ngã tư SINH TỬ lộ và CÁCH PHI TÂN. Ông cho đoàn quân dừng lại và gửi toàn Tham Báo vào quan sát địa hình địa vật trong Doanh TUẦN GIAO. Lúc bấy giờ trong Trần phủ của Doanh TUẦN GIAO chỉ lác đác một vài người phụ nữ đang dọn dẹp sảnh đường. Lại có thêm vài tráng niên đang ngồi uể oải chờ đợi bên ngoài dưới bức trường mầu đỏ kẻ chữ “BANG HÀNH SỰ”. Mọi người đều mang tâm trạng bàng hoàng vì sự ra đi đột ngột của Tống Trần BÌNH VIÊN AN, và bốn chôn lo lắng không biết bao giờ Tống Trần LỘ DUNG mới đưa quân vào Doanh phủ. Phó Tống Trần CHANH NGUYỄN đi đi lại lại trước cổng Tiệm đường và cũng mang tâm trạng như đám dân trước mặt. Toàn Tham Báo của Tống Trần LỘ DUNG phi ngựa vào sân và giả vờ như những tín hữu đến nguyện đường để cầu nguyện. LỘ DUNG sau khi chờ đợi khoảng chừng một khắc và thấy toàn Tham Báo không trở về thì biết mọi sự vẫn bình thường, liền ra lệnh cho đoàn quân xông vào cổng Trần phủ.

Vừa bước vào sảnh đường, Tống Trần LỘ DUNG liền bị ngay những người phụ nữ vây chặt và bắt đầu cuộc chất vấn. Bọn cần về với vàng tiền lên và bậm sặt những người chống đối để phòng bị việc bất trắc có thể xảy ra. Những người tráng niên nhận thấy đám quân binh của LỘ DUNG có phần chiếm ưu thế, liền thoát ra cổng thành và tức tốc phi báo cho dân chúng ở gần đó. Chỉ trong khoảnh khắc, dân cư tứ các Trần lân cận đổ về thật đông, bắt đầu tấn công LỘ DUNG và đoạn tùy tùng. Với chủ trương bất bạo động của THIÊN GIAO, họ không dùng vũ lực, nhưng chỉ dùng khẩu khí để giao tranh mà thôi.

Đang khi cuộc cãi vã đến hồi gay cấn thì bất ngờ có một thiếu phụ phóng vào sảnh đường. Thiếu phụ xông thẳng đến trước mặt Tống Trần LỘ DUNG và bắt đầu một màn tấn công dữ dội. Bà dựng tất cả những ngôn từ cả văn hoa lẫn bình dân sẵn có trong văn chương của HOAI QUỐC để dạy cho LỘ DUNG bài học về đạo làm người, về liêm sỉ, về nhân phẩm... Tiếng nói của thiếu phụ oang oang, dong dạc át cả những tiếng gay go giữa đám dân chúng và bọn cận thân của LỘ DUNG. Không khí bắt đầu căng thẳng, tình trạng trở nên hỗn loạn. Giữa cái nóng oi bức của buổi trưa hè, sắc mặt LỘ DUNG biến đổi từ đỏ sang chàm. Ông lo sợ thật sự và trong khoảnh khắc, vội ra lệnh cho quân liên lạc với Triều đình. Người thiếu phụ vẫn tiếp tục to tiếng và đon LỘ DUNG vào góc sảnh đường. Sau này người ta được biết bà là người ở

Trần VUU SỎN, đã mai danh ẩn tích từ lâu, không màng đến thế sự. Nhưng sau khi thấy cảnh trại tại gai mắt xảy ra tại Doanh TUẦN GIAO, bà tức tốc xuống núi và gia nhập vào đám dân CHANH ĐAO. Thấy lòng nhiệt thành, hy sinh của bà và nhất là bà có dáng dấp của một võ tướng, người thời bấy giờ tặng cho bà biệt hiệu “THẮNG LONG NỮ TƯỚNG”. Ngoài ra trong đợt tấn công sơ khởi cũng có sự góp mặt của các đại hán TRUÔNG VÔ HUYNH, biệt danh “HOA TÂM ĐẠI HIỆP”, HỒNG MẢO TIÊN và rất đông anh hùng hào kiệt từ khắp nơi kéo về.

Lúc bấy giờ Tể Tướng XU UẾ VÂN đang nằm nghỉ trưa tại tử dinh thì được quân của LỘ DUNG cấp báo về tình hình tại Doanh TUẦN GIAO. Ông vội vàng áo mũ chỉnh tề, vào lãnh chỉ thị của Hoàng Đệ THẠCH ĐO MA và liên lạc với Vương quốc THỀ TRẦN để xin viện binh giải cứu LỘ DUNG. Vương Quốc THỀ TRẦN liền ra lệnh SỞ CẢNH BỊ mang một đạo quân trong giáp y mầu đen, trang bị đoàn côn, cùng với Tể Tướng XU UẾ VÂN phi ngựa như bay về Doanh TUẦN GIAO. Khi lọt được vào sảnh đường, quân CẢNH BỊ vội vàng tách rời đám dân chúng khỏi LỘ DUNG và bảo vệ cho Ông ta thật nghiêm ngặt. Họ không dám động vào đám người chống đối vì Vương Quốc THỀ TRẦN chỉ can thiệp khi có những va chạm về vũ lực mà thôi.

Đang lúc tình hình cực kỳ khẩn trương vì dân chúng vẫn tiếp tục la ó dữ dội, bất ngờ có một hán tử đầu tóc bạc phơ sộc sộc tông của sảnh đường. Bọn CẢNH BỊ trong một phản ứng tự nhiên để phòng cuộc tấn kích bất ngờ, đẩy vội Tống Trần LỘ DUNG vào nhà xi và đóng chặt cửa lại. Mọi người đều thích chí cười ồ vì mĩa mai thay, trên cửa nhà xi có tấm bảng đề “LỘ DUNG: bác” đã được dán trong cuộc lễ ngày hôm trước. Sau khi thấy không có phản ứng nguy hiểm nào nữa, CẢNH BỊ mở cửa nhà xi cho LỘ DUNG bước ra và dân chúng lại tràn đến tiếp tục xi vả. Sau này khi nhắc đến hán tử đầu bạc kẻ trèo người ta mới tìm ra được tung tích Ông là người ở Trần CẨM BAO, họ NGŨ tên CỐT và có biệt danh là “BẠCH THU THIÊN SỰ” vì Ông lâu thông kinh sử của THIÊN GIAO rất nhiều.

Giáo Học THIÊN TRANG được cấp báo việc đột nhập của Tống Trần LỘ DUNG cũng vội và phi ngựa về Doanh và chạm trán với Tể Tướng XU UẾ VÂN tại NỮ VUÔNG Đài trong sân Doanh TUẦN GIAO. XU UẾ VÂN liền không bỏ lỡ cơ hội vội vàng thuyết phục THIÊN TRANG để chấp nhận LỘ DUNG. Tuy nhiên tất cả nam phụ lão ấu đều nhất tề phản đối. Nhận thấy lòng dân đã quyết tâm ngăn chặn LỘ DUNG bằng mọi cách, Tể Tướng XU UẾ VÂN ra lệnh cho LỘ DUNG lui quân về phía cổng thành. Bất thình lình XU UẾ VÂN hô to “Tẩu Vi Thượng Sách”, thế là cả đoàn người ngựa quay đầu phóng vội khỏi cổng thành. Trước khi vượt qua khỏi cổng, Tống Trần LỘ DUNG còn cố ngoai cố lại, trở vào đám dân chúng và hét lớn: “Ta sẽ trở lại”, rồi phóng ngựa như bay lán vào đám bụi mù của đoàn quân chiến bại.

(Còn tiếp)